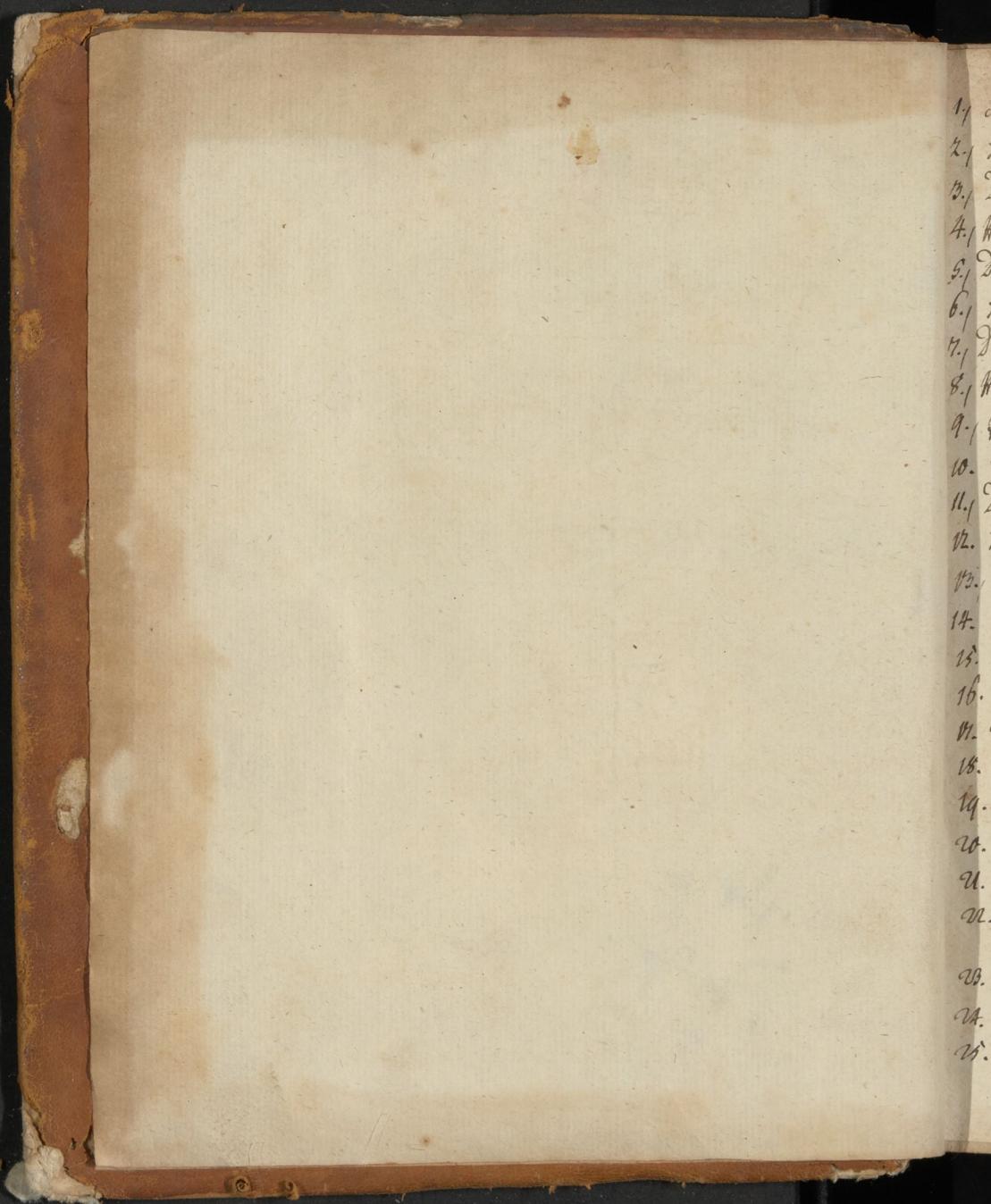

D. b. 10

Hist.
J. B. 3.

G. & G.
~~D. 3237.~~

Hoc in Volumine continentur:

1. Attila Hunorum Rex Anno: Dccc 459.
2. Salpius de laudibus veterum Germanorum Wittlage 1679.
3. Restructio Imperii Romani Occidentalis
4. Hæberlin de disjunctis ex electione Lotharii Sacrorum Imp: Germaniam turbantibus.
5. De nouo Diplomatam Conradi I. Germanie Regis
6. Tabula positionum historicarum Inseritio I. res complexarum.
7. De nouo et presentia Actorum pacis Westphalicae.
8. Hæberlin. Familia Augusta Wilhelmi conqueroris Regis Anglie.
9. Illustris ex Britannica Historia controvcrsie Mr. Schœpflin. Argentorati
10. Laure amissa maiestatis Mariae Stuartæ Scotorum Regine
11. De sacris Gallie Regum in Orientem expeditionibus Mr. Schœpflin.
12. Speculum boni Principis in Henrico II. Francie et Navarre Regis.
13. De factu Regis Francie, quo strumis Laborantes restituuntur. Diop: prior
14. Eisdem Materie Disputatio posterior
15. Audita Augusta Francie Elogium Historicum
16. Arcambaldus legatus pontificius evangelice in Svecia reformationis occasio.
17. Theodoreus Ostrogothus Italie Rex
18. Infelix puerpera Johannes VIII Pontifex.
19. Origo vera traditionis falsae de Ioanna Hispana. Henmanus
20. Num Pontifex Romanus episcopis Danicis nouum pallium concessit?
21. De mole Etioianai locie Fugræ-Burg.
22. Koehlers De fide et auctoritate Monachii Weingartensis in generis Welphiti Restate et Dignitate.
23. De Transalpico-Luneburgicæ aliquot Principib[us] cel.
24. De Burzgraviatu Norimbergensi Discretio Historica
25. Origo Domus Sacconice e primoribus Veteris Germanie

26.

26. De origine Ordinis aurei Veneris
27. De auspicio Regis Stephani I. Hungarorum apostoli.
28. De Equitibus et equestribus ordinibus
29. De Ordine Elephantino.
30. De subscriptione atq[ue] signatura XII Articulorum preliminarium de a. 11.
31. De iis que Justinianus q[ui]p: in prooemio Institutionum imperie supponit.
32. De jure Justinianeo a Rothano q[ui]p: in Germaniam minime introi.
33. De compensatione ducibus transuici et Lanchurgi facta.
34. De iteratis Imperatorum coronationibus Germanicis.
35. De prima abbatis Suecliburgensi.
36. De Mathilde Abbatis Suecliburgensi aliquando Vicaria Anglorum.
37. Bellum preliumq[ue] de Falinis Actas inter el Hermunduros
38. Prudentia Politica a. L. Junio Brutu Consule edita Specimina
39. Historia Comitatus Teistorbant de Kleid.
40. Strictura ad Historiam Locnorū Monasteriorū pertinentes.
41. Memorabilia quædam augustana
42. De Theodoro Buzicio ejusq[ue] genere et patria
43. De Suratia
44. Commentaria Politica rerum Halensium t. R. I. libone nobis.
45. Historia antiqua lib: el imper: civil: Norimborge
46. Origines Silviorum orbis significie

d

SCHEDIASMA HISTORICVM
DE
DISSIDIIS EX ELECTIONE
LOTHARII SAXONIS IMP.
GERMANIAM TVRBANTIBVS
ET NATA INDE A. C. MCXXXIII.
VLMAE
PER HENRICVM MAGNANIMVM
BAVARIAE DVCEM
EVERSIONE
VETERVM SCRIPTORVM ET CHARTARVM
AVTORITATE INNIXVM
AUTORE
FRANCISCO DOMINICO HAEBERLIN
VLMANO
A. M. ET AMPLISSIMAE FACVLTATIS
PHILOSOPHICAE IN REGIA GEORGIA
AVGVSTA ASSESSORE.

G O T T I N G A E
APVD IO. CHRIST. LVD. SCHVLZIVM ACAD. TYPOGR.
A. C. 1745

SCHEDLERI HISTORIÆ
DIESBACHÆ EX TELLATIONE
LUDWICÆ SAXONIA IMP.
GERMANIA TERRITORIALIA
ET NATIONALIA SAXONIA
V L M A E
PER HEINRICUM MAGNANIMUM
AVARIAZ DUCEN
EXERCITIO
AETHRIÆ SPECTACULÆ ET CHARTIÆ
AVANTIAZ M D X M
FRANCISCO DOMINICO HERBIRINI
APMUS
M F M T A M P I A Z T A O L T A T I S
HILDEBRANDI IN ERICI GEORGII
EVANGELIAZ ESSERE
GOTTINGER
AD IO. CHRIST. LV. SCHLESIÆ AERIS TYPICÆ
A. C. 1515 C. XXXV

ILLVSTRISSIMO ATQVE EXCELLENTIS
SIMO DOMINO

DOMINO
CHRISTOPHORO PETRO

LIBERO BARONI

DE FORSTNER

IN DAMBENOY

SERENISSIMI DVCIS WVRTEM:
BERGICI

CONSILII SANCTIORIS PRAESIDI

COLLEGII ILLVSTRIS

QVOD TVBINGAE FLORET EPHORO
PRAEFFECTVRAE TVBINGENSIS SATRAPAE
ORDINIS S. HVBERTI WVRTEMBER-

GENSIS EQVITI

ET REI.

DOMINO SVO BENIGNISSIMO
MAECENATI INDVLGENTISSIMO
BENEFA CTORI MVNIFICENTISSIMO
SALVTEM ET FELICITATEM

G.D. Heuman. Gravé à la Cour de S.M. l'Emper. et l'Emp. d'Autriche
à Göttingue.

ILLVSTRISSIME AC EXCELLEN-
TISSIME DOMINE
MAECENAS INDVLGENTISSIME.

Haut procul arcessendae sunt rationes, cur TVO
potissimum ILLVSTRISSIMO AC EX-
CELLENTISSIMO NOMINI hunc tenuem
in-

A 2

ingenioli mei fetum inscribere audeam. Tertius iam
 labitur annus, ex quo felicitas mihi obtigit, in TVI
 notitiam perueniendi, operam interponente Ampliss. Dn.
 Io. GE. KEYSLEO, multo ac magno eruditorum
 luctu ante duos, & quod excurrat, annos eheu! de-
 functo. Hominem tunc temporis quaerebas, ILLVS-
 TRISSIME AC EXCELLENTISSIME
 DOMINE, quem regendis vnicui TVI Filii, in hac
 Academia multa cum laude literis tum incumbentis,
 studiis & moribus praeficeres. Inter varios TIBI ob-
 latos me diligere, TIBI placuit. TVAE itaque
 benignitati acceptam fero lautam hanc & amplam spar-
 tam, qua per biennium & quod excurrat fruitus sum,
 ad illud nimirum temporis momentum vsque, quo
 GENEROSISSIMVS TVVS FILIVS, absolute
 multo cum fructu & cunctorum summa cum gratia in
 hac Musarum fede quinquerinio, eam ante aliquot sep-
 timanas reliquit, seque Francofurtum contulit, quo
 solemnibus in noui Imperatoris electione & coronatio-
 ne peragendis in Comitatu ILLVSTRISSIMAE AC Ex-
 CELLENTISSIMAE LEGATIONIS BRVNSVICO-
 LVNEBURGENSIS interesse queat.

Prolixum foret, enumerare cuncta beneficiorum,
 summaeque benignitatis genera, quibus me indignum
 per hoc tempus, quo ephoriam GENEROSISSIMI
 TVI FILII gessi, largissime es prosecutus, veren-
 dumque mihi est, ne expositione tot TVORVM
 in me meritorum illustrem TVAM modestiam, ani-
 mumque ab omnibus encomiis quam maxime abhor-
 rentem offendam.

Ne

Ne autem ingrati hominis notam incurram, publicum hocce deuinctissimi mei animi monumentum statuere liceat. Patere itaque VIR ILLVSTRIS. SIME AC EXCELLENTISSIME, vt hac quali quali Dedicatione publice TIBI demissimas gratias agam habeamque pro tot & tantis liberalissime in me collatis beneficiis, eorumque nunquam penes me intermorituram memoriam, atque animum gratissimum publice hic TIBI spondeam, iuremque.

Nec sola, eaque debita gratiarum actione defungar, DEVUM insuper ardentissimis precibus pro TE, atque GENEROSISSIMA TVA SOBOLE imploro. Sospitem TE, Regibus ac Principibus charum & opatum, praestet NVMEN SVPREMVM per plurima adhuc Iusta, vires longo iam senio, multisque ac variis pro salute publica curis attritas corroboret, placidamque senectam. TE agere sinat. Seruet cumprimis etiam D. T. O. M. FILIVM TVVM GENEROSISSIMVM, vnicum gloriose TVAE senectutis praesidium, in TVI gaudium aequa ac solatum, corpore menteque sanum, atque illum mox eos honorum apices concendere faciat, quos strenua in literis nauata diligentia, morumque venustate & integritate dignissimus est promeritus. Et sane non spero, sed plane confido, vt TANTO GENITORE Dignissimus Filius gloriam ac splendorem aurae Gentis, tot Heroibus togatis aequa ac sagatis effulgentis, non modo conseruare, sed etiam ad maius adhuc fastigium euhere, omnem moturus sit lapidem.

Quod

Quod reliquum est, perpetuae TVAE benignitati, ac patrocinio deuotissime me commendo, ad ultimum vsque vitae halitum summa cum animi obseruantia futurus,

ILLVSTRISSIME AC EXCELLEN-
TISSIME DOMINE
MAECENAS INDVLGENTISSIONE
TANTI TVI NOMINIS

*Cultor ac Cliens obse-
quisfissimus*

FRANC. DOMINIC. HAEBERLIN

A. M.

PRAEFAMEN.

Cum ante hos tres fere annos in hac Academia Diff. meam de vita, itineribus & Scriptis Fr. Felicis Fabri publici iuris facerem, inter varias theses miscellaneas, quas ex Historia patriae meae subiectebam, & hanc adieci, Vlmam neque a Lothario Saxonem Imp., neque anno 1129., sed demum anno 1134. ab Henrico Magnanimo, Bavariae Duce, fuisse destruētam. Animus tum erat, hoc thema in peculiari Schediasmate aut Dissertatione latius diducendi & veritatem asserti mei comprobandi, præsertim cum variis meorum conterraneorum & literis me certiorem redderent, sibi recepatam in patria nostra traditionem de Ulma a. 1129. per Lotharium Saxonem Imp. diruta, firmiter adhuc haerere, & prorsus impossibile videri, dictis meis conciliare.

Verum enim vero aliis negotiis occupatus, & cum primis contexendae Genealogiae Augustae Anglicae, cuius Specimen ante Semestre edidi, irretitus, plane obliuioni dederam

Vl.

Vlcam meam ab Henrico Magnanimo, mea quidem, at
vera ex sententia, euersam, donec forte fortuna factum
est, ut Annalistam Saxonem Eccardianum animi refici-
endi causa perlegens, atque Lotharii Saxonis Imp. gesta
inibi paeclarare descripta accuratius perpendens, hoc seposi-
tum fere argumentum iterum in memoriam revocauerim.

Cum itaque Disputatio publice a me esset ventilanda
PRO L O C O , ab Amplissima Facultate Philosophica
benigne concessa, legitime obtainendo, hoc pae aliis selegi
thema. Ne autem speciale nimis pertractandum esset ar-
gumentum, omnem turbarum, quae Germaniam nostram
aeque ac Italianam ex electione Lotharii affixerunt, histori-
am exponere, mecum constitui, cum banc historiae nostri
Imperii partem cernerem, variis adhuc difficultatibus labo-
rare, quibus forsitan hac qualicunque Scriptione lux affundi
poteat.

Scriptores coaeuos, suppares, quin imo & recentio-
res paululum, horum temporum gesta describentes, domesti-
cos pariter, ac exterios debita perlustrauit sedulitate, & cum
Saxones Lothario, eos autem, qui sub Imperatoribus Sue-
vicis floruerunt, vt & nonnullos Italos Conrado iusto ae-
quius fauere deprehenderem; medianam inire viam, tutissi-
mum ratus, animum ab omni partium studio longissime re-
motum in toto meo opusculo pae me ferre, suprema annisus
sum solitudine. Diligenter hinc in causas horum dissidiorum
Germaniam turbantium inquisui, seletiores Conradi
quantum pote, inuestigare & probabili nonnunquam conie-
cta, ubi scilicet Scriptorum testimonia me desituerunt, e-
rue-

ruere studii, cuncta autem iustis suis annis vindicauit & propter ea haut raro veterum Scriptorum loca sibi aperte contradicentia aut conciliauit, aut reiecta & refutata unius sententia, alterius amplexus sum opinionem.

Caeterum negare non possum, varia adhuc in hacce Dissertatione occurrere, in quibus mihi met ipsi non ex omni parte satisfecit, quorum disquisitio vero prolixius temporis spatium, quam quo in praesentia fruor, atque audaciore paululum coniecturas, a quibus tamen maximopere abhorreo, requirunt. His vale, Beneuole Lector, & conatibus nostris faue.

Dabam in alma GEORGIA AVGVSTA, in
Vigilia Nativitatis B. M. V. A. S. R. cl^occ^oxxxxv.

TRA-

TRACTATIO ARGVMENTI.

§. I.

Brevis Status Germaniae his temporibus adumbratio.

Dissidia ex electione Lotharii orta expositurus, breuem Status Germaniae, qualis tempore mortis Henrici V. fuit, adumbrationem preammittere, necessarium reproto. Grauissimae inter Imperium & Sacerdotium per quinquaginta & plures annos agitatae contentiones tandem per Concordatum inter Henricum V. & Calixtum II. A. 1122. in Comitiis Wormatiensibus consensu Statuum initum, fuerant sopiae (a). Verum per diutinas has lites & frequentiores Papales excommunicationes, haut parum labefactata erat Maiestas

Impe-

(a) Extat haec Conuentio in Baronii
Annal. Eccles., T. XII. ad h. a. n.
6. & 7. p. 158. edit. Colon. a.
1624. conf. Annales Hildesheim.

ad h. a. in Leibnitii Scriptor.
Brunswic., T. I. p. 714. & Otto Fries-
sing. Chron., L. VII. c. 16. ap. Vrstli-
sum. Script. Germ. T. I. p. 148.

A

2 DE DISSIDIIS EX ELECTIONE

Imperatoria, altasque e contra radices egerat Procerum Imperii nostri autoritas. Quamuis enim *Henricus V.* primis Regni sui annis, ea gaudebat autoritate, ut nullus (Principum) rebellare auderet, vel rebellans cum maximo danno sui, vel etiam vitae detrimento in gratiam eius rediret, testante OTTONE FRISINGENSI (b); tamen per sublecuta P. R. anathemata, atque infelix, quod *Henricus* cum Saxonibus gesserat bellum, eius autoritas adeo attenuabatur, ut CONRADVS VRSPERGENSIS de eius abitu in Italiam agens, dilerte scribat (c): Scindebatur inter haec & huiusmodi regnum Teutonicum, quod iam decennio, vel paulo plus concorditer quieuerat. Et quia Rex abierat, unusquisque non quod rectum, sed quod sibi placitum videbatur, hoc faciebat. Sedabantur equidem paululum haec intestina dissidia, variique agebantur conuentus, in quibus de dirimendis hisce litibus tractabatur, quo referenda sunt celebrata illa Comitia Herbipolitana A. 1121. habita (d), in quibus magna Statuum Imperii nostri autoritas elucebat; verum haut plane compesci poterant exasperati Principum in *Henricum*, eiusque Dominum animi, ac vitam inquietam ad mortem usque ducere *Henricus* cogebatur. Infensos sibi cumprimis reddiderat Principes Ecclesiasticos, interque eos praecipue *Albertum* Moguntinum, *Fridericum* Coloniensem, & *Conradum* Iauauensem Archiepiscopos (e), quorum primum etiam per tempus captiuum duxerat (f). Inter praecipuos Germaniae Proceres seculares tunc temporis eminebant nepotes *Henrici* ex forore, *Fridericus* scilicet, qui Patri A. nos. defuncto in Sueviae Ducatu successerat

(b) *Chron. L. VII. c. 25*, l.c. p. 147. (e) Vid. *Otto Frising.* *Chron. L. VII. c. 15.*, l.c. p. 147.

(c) *Ad a. 1116. p. m. 109.* edit. Argentor. de a. 1609. fol.

(d) Vid. *Conrad. Vrspergensis ad h. a. 3. c. p. 202.*

(f) Vid. *Alberti Chronicon ad a. 1115.*, in Leibnitii access. *histor. T. II.* p. 227. & *Alberti Stadensis Chronicon ad a. 1126. p. m. 156.* a. edit. Helmstad. a. 1587. 4.

LOTHARII SAX. IMP. ORTIS. 3

serat (g), & *Conradus*, cui A. 1116. Franconiae Ducatum trin-
buerat (h). Hi semper *Henrico* fideles erant, & eo etiam
absente, expeditione nimis Italica occupato, vica-
riam Imperii administrationem gesserant (i). Bauariae
Ducatum tenebat *Henricus Niger* ex Welfonibus ortus,
inde ab A. 1120. post fratri natu maioris *Guelonis V.* obi-
tum improlem (k). Saxonie praerat *Lotharius noster*,
filius *Gevehardi*, Comitis Saxonie, per foeminas ab
Imperatoribus Saxonice genus deriuans (l), qui mor-
tuo a. 1106. absque prole mascula *Magno*, Saxonie Duce,
hunc Ducatum ab *Henrico V.* obtainuerat (m), postea ta-
men in eundem rebellis (n). Marchiam Orientalem, sive
hodiernam Austriae regebat *Leopoldus*, postea in Diuorum
censum relatus. Denique inferioris Lotharingiae *Dux*
erat *Godefridus Barbatus*, ab *Henrico V.* A. 1106. ad hanc
dignitatem euectus (o). His itaque Principibus German-
icae prouinciae suberant, cum *Henricus V.* d. 23. Maii A.
C. 1125. oculos clauderet (p), qui morti vicinus de Statu re-

gni

(g) Vid. *Otto Frising*, *de gestis Fri-
der. I.*, *L. I. c. 10.*, in *Muratori*
Scriptor. Ital., *T. VI. col. 649.*

(h) Vid. *Conr. Vrissberg*, *ad a. 1116. p.
m. 197.*

(i) Vid. *Otto Frising*, *Chron. L.VII.
c. 15. p. 147.*

(k) Vid. *Monach. Weingart*, in *Hi-
storia de Guelfis*, *c. 9.*, ap. *Leibnit.*
l. c. T. I. p. 785. & *Chron. Bigang.*
ad a. 1120., in *Hoffmanni Scriptor.
Lusat.* *T. IV. p. 124. a.*

(l) Vid. *Venerandi nostri Dn.
Praeceptoris, Koeleri, Stemmati-
ographia Aug. Saxon. Tab. II.*

(m) Vid. *Annal Hildesh.* *ad a. 1106.
p. 737.*, *Annales Saxo*, *ad b. a.*,
in *Eccardi Corp. Histor. medi ae-
gi*, *T. I. col. 618.* & *Helmeldi Chron.*

Slavor. L. I. c. 35., in *Leibnitii
Scriptor. Brunswic.* *T. II. p. 568.*

(n) Conf. *Annalista Saxo Eccardi-*
nus ad a. 1112., *l. c. col. 629.* & *ad
a. 1115. col. 631. sq.*, ut & *Helmo-
lus*, *l. c. L. I. c. 40. p. 573.*

(o) Vid. *Sigeb. Gemblac. Annales ad
a. 1106.* in *Ant. Miraci rerum
toti orbe gesatarum Chronica* (*Ant-
werp. 1608. 4.*) *p. 175.* & *Alber-
icus ad b. a.*, *l. c. p. 205.* *Caeterum
statum Germaniae his tempori-
bus elegantissime quoque de-
scripsit illi Schmausius*, in seiner
Reichs Historie, *Per. V. §. 43. p.m. 164.*

(p) Vid. *Chron. Halberstad.* *ad a.
1125.*, ap. *Leibnit.* *i.e. T. II. p. 154.*
& *Conrad. Vrissberg*, *ad a. 1124. p.
m. 207.* coll. *p. 209.*

A 2

4 DE DISSIDIIS EX ELECTIONE

gni consilium dabat, atque Imperii insignia Imperatrici *Margaretae* asseruanda committebat, quam vero *Albertus*, Moguntiae Archiepiscopus, variis promissis post mortem *Henrici V.* eo adegit, ut illa sibi redderet (q).

§. II.

Vera electionis Lotharii Saxonis Imp. epoха.

In definiendo electionis *Lotharii* nostri anno Scriptores coaeui & suppares non conueniunt. Sic eum *A. C. 1120.* electum fuisse, asserit *EPKO DE REPKAV* (r). *Annum 1124.* indicat *ALBERICVS, Monachus Cassinensis & Praepositus S. Mariae de Albaneta* (s). Plures *A. 1126.* ponunt, quo referendi sunt *HELMOLDVS* (t), *ROBERTVS DE MONTE* (u), *SICARDVS, Cremonensis Episcopus* (x),

CHRONO-

(q) *Conf. Ordericus Vital., Hist. Eccl. L. XII. ad a. 1123*, in *Du Chesne Scriptor. Norm.* p. 882. *Iq. & Otto Frisiz. de gest. Frid. I.*, L. 1. c. 15, ap. *Murator. l. c. col. 622.* Minime ergo afferint *Conrado Vrspurg*, ad a. 1124. p. 207. & ad a. 1126. p. 209., afferenti, *Henricum V.* disponuisse, vt post mortem suam Imperii insignia in castello Hamirsteinio reponantur, eaque postea in potestate *Friderici & Conradi Fratrum*, nepotum suorum, fuisse. Nec fidem tribuo *Alberto Seadensi*. ad a. 1126. p. m. 156., artes delcribent, quibus *Albertus Moguntinus Imperii insignia a Friderico obtinuit*. Nec denique placet *Hahnii* assertum, in seiner *Teut.chen Staats-Rechts und Kayser-Historie*, P. III. c. 3. §. 9. p. 160., ex horum qua-

tuor Scriptorum testimoniis conciliens, Imperii insignia sub Imperatricis viduae, *Friderici & Conradi* custodia Hamirsteinio reposita iacuisse.

(r) In *Chron. breui Magdeb.*, in *Menkenii Scriptor. rer. Germ.* T. III. col. 356.

(s) In *breui Chron. Cassin.*, apud *Murator.*, l. c. T. V. p. 61. a., coll. p. 141. a. de quo vero *Muratori*, l. c. p. 137., obseruat, eum semper vnum anticipare annum, illiusque excusare studet.

(t) *L. I. c. 41.*, l. c. p. 374.

(u) In *Append. ad Chronogr. Sigeberti Gemblac.* ad a. 1126., in *Pistorii Scriptor. rer. Germ.*, T. I. p. 873, edit. Struv.

(x) In *Chronico ad h. a.*, ap. *Murator.*, h. c. T. VII. col. 595,

LOTHARII SAX. IMP. ORTIS.

CHRONICA Fossae nouae (y), & S. Petri Catalaunense (z),
 ANONYMVS SAXO (a), CONRADVS VRSPERGENSIS
 (b), CHRONICON Luneburgicum (c), ALBERTVS STA-
 DENSIS (d), & plures alii. Reliquos, qui annis 1127. vel
 1129. hanc electionem adscribunt, nominare non placet,
 cum nimis recentiores sint. Verum ex optimae notae
 Scriptoribus, vt & nonnullis Diplomatibus satis abunde
 demonstrari potest, A.C. 1125. ad Regni fastigium Lotha-
 riū fuisse electum. Hoc scilicet testantur CHRONICON
 Leodiense (e), ANSHELMVS GEMBLACENSIS (f), AN-
 NALES Hildesheimenses (g), PETRVS DIACONVS (h),
 ANNALISTA SAXO (i), ORDERICVS VITALIS (k),
 CHRONICA Mellicense (l) ac Salisburgense (m) & OTTO
 FRISINGENSIS (n), omnes coaeui, quorum plures fa-
 cile coaceruari possent. His autem supparem DODECHI-
 NVM Abbatem (o) subiungere liceat. Diplomata quod at-
 tinet, varia occurruunt A.C. 1125. data, quae regnum Lotha-
 rii nostri prae se ferunt. Sic v. c. in BVRCHARDI II., Wor-
 macien-

(y) ad a. 1126., ap Eundem, T. VII.
 col. 808., que vero de nescio,
 quoniam Otonē interfecto, cui Lo-
 tharius successerit, somniat.

(z) ad a. 1126., in Labbe Nona Bi-
 blior. MSS., T. I. p. 296.

(a) In Historia Imp., apud Men-
 eken, l. c. T. III. col. 104.

(b) ad a. 1126., p. m. 209 & 213.

(c) Apud Eccardum, l. c. T. I. col.
 1372., quod vero in eo errat,
 dum affterit, Lotharium a Nobi-
 lissimis Saxonum fuisse electum.

(d) ad b. a., p. m. 156.

(e) ad a. 1125., ap. Labbeum, l. c.
 T. I. p. 339.

(f) In Chronico ad h. a., apud Pisto-
 riū, T. I. p. 949.

(g) Adh. a., ap Leibnit. T. I. p. 740.

(h) In Chron. Cassinensi, L. IV. c. 87.
 p. 513. editionis, que cum notis
 Angeli de Nuce prodiit, Parisis
 1668. fol.

(i) ad a. 1125., ap. Eccardum T. I.
 col. 637.

(k) l. c. ad h. a. p. 882. sq.

(l) ad h. a., ap. Pezium in Scrip-
 tor. Austr. T. I. col. 229.

(m) apud Eundem, l. c. col. 343.

(n) In Chronico, L. VII. c. 27. l. c.
 p. 148.

(o) In Append. ad Marianī Scotti Chro-
 nici. ad a. 1125., ap. Pistorium, l.
 c. T. I. p. 671. b.

6 DE DISSIDIIS EX ELECTIONE

maciensis Episcopi, Notitia pro fundatione Monasterii Frankenhalen (p), haec subscriptio occurrit: Data est pridie Nonas Octobris Anno Incar. dom. MCXXV. PRIMO ANNO REGNI nobilissimi Regis LVTHERI In ARNULFI, Comitis Arschotani, Donatione vici Buggenhoudt, Monasterio Affligemensi facta (q), haec subnotata sunt: Acta sunt haec Dominicæ Inc. millesimo centesimo vicefimo quinto, Indictione tertia, Epacta XIV. REGNANTE LOTHARIO, Romanorum Imperatore, quae ipsa repetita sunt in GODEFRIDI BARBATI, Duci Lotharingiae & Brabantiae, Confirmatione huius Donationis A. 1125. facta (r). In ADALBERONIS, Ep. Leodiensis, Confirmatione Fundationis Prioratus Sarti Monachorum (s), talis obvia est subscriptio: Actum Leodii anno ab Inc. Domini MCXXV., Indictione III., REGNANTE LOTARIO, anno primo Regnieius. Nec opus est, ut solummodo aliorum chartas, in quarum temporis subnotatione Lotharii mentio sit, in medium profaramus, cum suppetant ipsius Lotharii Diplomata satis abunde testantia, eum iam A.C. 1125 electum fuisse. Sic in LOTHARII Confirmatione Donationis loci Ohsinhusin Monasterio S. Blasii facta (t), haec temporis subnotatio legitur: Signum Domini Lotharii Dei gratia Tercii Regis. Data Argentinae, ANNO Inc. Domini MCXXVI. Indictione quarta, IV. NONAS Ianvarii. ANNO I. LOTHARII REGIS. Parilis fere subscriptio de eodem die obvia est in LOTHARII Diplonate pro immunitate Monasterii S. Blasii super liberata.

(p) In Io. Frid. Schannati Hist. Episcopat. Wormat., T. II. n. 72. p. 65. q.

(q) In Miraei Donat. Belgic. L. I. c. 44., in Eius Opp. Diplomat. & Histor. cura Io. Franc. Foppens recens. T. I. p. 375. b.

(r) In Miraei Opp. Dipl. & Histor., T. II. P. I. c. 19. p. 817. b.

(s) In I. F. Foppens Dipl. Belgic. noua Collect. j. Miraei Opp. Dipl. & Hist. T. III. P. II. cap. 42. p. 327. & 328.

(t) In Marq. Hergotti Genealogias Diplomat. Habsburgicae Vol. II. num. CCV. pag. 147. coll. p. 149.

bera electione Aduocati (u). Cum enim inter eos etiam Scriptores, qui Lotharium A. 1126 electum fuisse tradunt, conuenit, electionem hanc *mense Septembri* fuisse peractam; necessario ex his Lotharii Diplomatibus, iam *mense Ianuario* A. 1126. datis, sequitur, eum solium Regale A. 1125. concendisse (x).

§. III.

Accurata & prolixior electionis & coronationis Lotharii Descriptio.

Post mortem Henrici V. Moguntinus Archimysta, Albertus, cui hoc ius ab antiquo competebat, Imperii Proceres ad nouam electionem, autumnali tempore peragendam, Moguntiam conuocabat (xx). Conueniebant ibi Regni Proceres, Archiepiscopi scilicet, Episcopi, Abbates, Praepositi, Clerici, Monachi, Duces, Marchiones, Comites, eaeterique Nobiles (y) *festo Bartholomaei die*, i. e. d. 24. Aug., vt & Legati Apostolicae Sedis Eurardus & Romanus (z). Altera die s. d. 25. Aug. Reinberti s. Reginerti Episcopi Brixiensis electio confirmabatur (a), tum d. 26. Aug.

(u) Apud Evidem, l. c. Vol. II. n. CCVI. pag. 149 & 150.

Saxoniae Ducis, in Imp. Rom. cap. 1. ap. Pezium, l. c. T. I. col. 570.

(x) Conf. Godefredus, Abbas Gotwicensis, Chronic Gorwic. Lib. II. c. XI § XI p. 341., vbi ex col. latis Diplomatibus confirmavit, Lotharium annos regni Germ. ab A. 1125. numerasse.

(z) Vid. Anhelmi Gemblac., l. c. p.

(xx) Vid Orderic. Vitalis, l. c. L. XII. ad a. 1125. p. 882. & Otto Frising. de gestis Frid. I., L. I. c. 10.; l. c. col. 612.

949. /q. Annales Hildesheim., l. c. p. 740. & Annalista Saxo Eccardinus ad h. a., T. I. col. 657. Otto Frising. quidem, Chron. L. VII. c. 17. p. 148., & Gofridus Viterb. l. c. P. XVII. p. 347. b., unius tantum Sedis Apostolicae Legati meminere, verum maior mihi est autoritas Narrationis de elec. Loth. & Anhelmi Gemblac., ll. cc.

(y) Vid. Narratio de electione Lotharii,

(a) Vid. Narratio cit. cap. 1. l. c. col.

electionis negotium ordiebantur Principes, Spiritus S. auxilium, decantata prius antiphona *Veni S. Spiritus*, inuocantes, atque decem ex singulis Bauariae, Sueviae, Franconiae & Saxoniae prouinciis Principes deligebant, quorum electioni caeteri omnes assensum praebarent, absente tamen cum suis *Friderico*, Sueviae Duce, quippe qui secessionem a reliquis faciebat, praetexens, sibi a Moguntinenibus esse metuendum. Hi ergo delecti super hoc negotio, vt probabilissime coniicio d. 27. Aug. deliberantes, postera, nimirum 28. Aug. die, tres praecipios Germaniae Principes, nimis *Fridericum Sueviae*, *Lotharium Saxoniae Duces* & *Leopoldum Marchionem Austriae praetaxabant, liberum relinquentes, quem ex his tribus caeteri Ordines eligere vellent* (b). *Lotharius & Leopoldus* praefentes oblatam dignitatem omni deprecabant modo, qua de re certior factus *Fridericus*, sequenti die, viz. d. 29. Aug., Moguntiam ingrediebatur, & Principum conuentui sele sociabat, certissimus de sua electione. Verum cum ad Moguntini quaestione, num, aequo ac *Lotharius & Leopoldus* promiserant, fidem dare vellet, se eligendo Regi omnem praestitum obedientiam esse, responderet, se fine suorum confilio nihil polliceri nec velle, nec posse, simulque animaduerteret, Principes nequaquam pro ipsius electione vnamines esse, vrbe iterum exibat. Hac re Imperii Proceres nimium quantumexasperati, *Friderico* etiam & *Henrico*, *Bauariac*

370. & *Hundius in Metrop. Salib.*,
T. I. p. 298. n. 35.

(b) *Vid. Haec ipsa Narratio, cap. r.*
&c. 2. col. 370. His tribus practicatis Principibus Otto *Frising*,
Chron. L. VII. c. 17. p. 148., *Gofrid.*
Viterb. l. modo c. & *Chronicon*
Admontense, ad a. 1125., apud *Pezium*, T. II. col. 185., quartum superaddunt, scilicet *Carolum*, *Flan-*

driæ Comitem, Ordericus Vitalis
autem, l. c. L. XII. p. 883., omis.
so, *Carolo Flandrensi & Leopoldo*
Austriaco, substituit *Henricum*,
Lotharingorum Ducem; verum
fidem solummodo tribuo laudatae
Narrationi, coaeuae nimis.
rum & omnia optime exponenti.
Nec amplecti lubet *Hahnii*
hac de re coniecturam, l. c. P.
III. c. 4. §. 1. p. 173. not. bb)

uariae Duce, absentibus, subsequa die, quae erat d. 30. Aug.
 (c), operam cumprimis interponente Alberto Moguntino,
Lotharium eligeant, Laicis praesertim initium facientibus,
 ei vota sua dandi. Contradicebant quidem Bauarici Epi-
 scopi, & *Salisburgensis* Archiepiscopus *Conradus* cum *Hart-
 wico Ratisbonensi* Episcopo palam profitebantur, se sine
 Duce Bauarico nihil de Rege constituturos esse; at tandem,
 mediatoris officium in se fuscipiente Cardinali, Sedis Apo-
 stolicae Legato, & superueniente Bauariae Duce, vnamini
 Principum consensu *Lotharius* in Regem sublimabatur, so-
 lemnissime statim confirmata paclione A. 1122. super Inve-
 stitura cum P. R. inita (d). Et hac ratione contradicen-
 tes veterum Scriptorum de hac electione narrationes, me
 iudice, optime cohaerent, fundamenti loco in hac con-
 ciliatione posita allegata *Narratione de electione Lotharii*.
 Altera post electionem die, i. e. d. 31. Aug., *Lothario* primum
 praesentes Episcopi, quorum XXIV. erant, tum Abbates,
 denique & reliqui Imperii Principes fidelitatis juramentum
 praestabant, ab eoque e contra feuda recipiebant. Tan-
 dem & *Fridericus*, interuentu cumprimis *Ratisbonensis* E-
 piscoli aliorumque Principum, tertio ab electione die, i. e.
 d. 2. Sept., ad curiam *Lotharii* redibat, eique debitam exhibe-
 bat reuerentiam (e). Errant itaque quamvis antiquiores
 nonnulli Scriptores, qui contendunt, *Conradum*, fratrem
 huius *Friderici*, in dissidiosa cum *Lothario* electione Regem
 fuisse creatum (f). Statuta dein pace per omnem Germa-
 niam

(c) *Dodechinus* ad a. 1125., l. c. p.
 671. b.

(d) Vid. cit. *Narratio*, cap. 3 - 6., l.
 c. col. 570 - 573. cf. *Anselm Gem-
 blac.* ad a. 1125., l. c. p. 949. sq.,
Annales Hildesheim, ad b. a. p.
 740., *Annales Saxo*, ad b. a. l.
 c. col. 657., *Otto Frising*, *Chron.*
 l. c. p. 248. & *Gofrid*, *Viterb.*, l. c.
 p. 347. b.

(e) *Vid. Narratio saepius citata*.
 c. 7. l. c. col. 573. Labitur itaque
Ordeicus Vitalis, licet coaevus,
 l. c. ad a. 1125. p. 883. scribens: di-
 soluto contentu, *Friderici* exerci-
 tus super *Lotharium* irruit, ipsum-
 que & plurimos de parte illius vul-
 nerauit & terga verentes fugauit.
 (f) *Chronica Lustri*, ad a. 1125. l.
 ap. B

10 DE DISSIDIIS EX ELECTIONE

niam vsque ad proximam Natiuitatem Domini, & inde per annum adhuc, obseruanda (g), Lotharius Aquisgranum proficisciebatur, ibique Idibus Septembris, i.e. d. 13. huius mensis, quae erat dies Dominica, a Friderico, Coloniensi Archiepiscopo, in Regem vngebatur ac coronabatur (h), vxore autem eius, Richenza, Coloniae eodem adhuc anno ab hoc ipso Friderico Coloniensi coronata (i). Inde in Bauarium recedebat Lotharius, quo forsitan Bauarorum animos fuentiores sibi redderet, & Ratisbonae Comitia agens (k), Argentinam adibat, vbi sub initium a. 1126. degit (l). Caeterum negari non potest, Lotharii electionem turbulentissime equidem fuisse peractam, multumque in ea Alberti Moguntiaci artibus, & Legatorum Papalium suasionibus tribuendum esse; verum nec hoc negari potest, cum tandem ab omnibus Germaniae Principibus pro legitimo suo Rege fuisse agnitus. Denique sub finem huius §. silentio praeterire non possum, b. HAHNIVM (m) in describenda Lotharii electione multum ingenio suo tribuere & laudatae

Narra-

(g) Vid. *Narratio cit.*, cap. 7. l. c. col. 573.

sp. Pezium T. I. col. 556. sq., Halberstadtense ad b. a., ap. Leibnit. T. II. p. 134., Conr. Ursperg. ad a. 1126. p. m. 209., Fabulosa autem sunt, quae Albertus Stadensis ad a. 1126. p. m. 156. hac de re narrat.

(h) Diem indicant Anselm Gemblac. ad a. 1125., l. c. p. 950. & Robertus de Monte, quamvis hic falso ad a. 1126., l. c. p. 873. Rem modo, locum & annum testantur, Annal. Boem., ad a. 1125. ap. Ecard. T. I. col. 1007., Dodechinus ad b. a., l. c. p. 671. b. & Chron. Regau, ad b. a., ap. Mencken. T.

III. col. 130. Errat itaque Chron. Regia Colon. ad a. 1125., l. c. col. 928. Lotharium Coloniae coronatum tradens.

(i) Annalista Saxo Eccardinus, ad a. 1125. col. 658. & Chronica Regia S. Pantal. Colon., ad b. a. l. c. col. 928.

(k) Teste Annalista Saxone Eccardino, l. modo c. & Dodechino, ad a. 1125. p. 671.

(l) Ut patet ex Diplomatibus hoc tempore Argentinae datis & supra pag. 6 & 7. not. (t) & (u) adductis. conf. Annal. Hildesh. ad a. 1126., l. c. p. 740. & Annalista Saxo ad b. a. col. 658.

(m) l. c. P. III. cap. IV. §. VIII. p. 194. sq.

LOTHARII SAX. IMP. ORTIS. ii

*Narratione sensum nonnunquam affingere natuuae eius
menti plane contrarium.*

§. IV.

*Cause, verumque initium dissidorum inter Lotharium
& Conradum. Lotharii frustranea in Sueiam
expeditio.*

Simulata magis, quam sincera erat amicitia, quam Fridericus cum Lothario inierat, magisque coactum, quam ex libera voluntate ortum obsequium ipsi sponserat. Aegre namque ferebat Fridericus eiusque frater Conradus, e-reptum sibi esse Regnum, quod ad se iure spectare putabant, quod Henrici V. nepotes erant (n). E contra Lotharius, instigante Alberto Moguntino, omnium harum calamitatum face & tuba, quippe Henrici haeredes odio plus quam Vatiniano prosequente, potentiam Friderici & Conradi quoquis modo attenuare studebat (o). Factum hinc est, ut iam sub initium anni 1126. Fridericus variorum molimini accusaretur & Principum iudicio damnaretur. Quae sententia paulo post in magno Principum conuentu, Lothario etiam praesente, Goslariae confirmabatur, simulque expeditio post festum Pentecostale contra Fridericum fuscipienda decernebatur (p). Tum expeditionem nimis in-

(n) Vid. Welbertus, huius Conradi postea Imp. Cancellarius, excerptus a Gewaldo in de S. R. I. Septemviratu c. 70., ext. in Repraesentatione Reipubl. German. p. 600.

(o) Vid. Otto Frising. Chron. L. VII. c. 17. p. 148. & de gestis Frid. I. L. I. c. 10. col. 652., Gorfr. Veterb. l. c. p. 847. b. 2 Chron. Austriae ad

a. 1125., ap. Pezium l. c. T. I. col. 556. sq., Sicardus, Ep. Cremon. l. c. apud Murator. T. VII. col. 595. & Albericus ad a. 1127., l. c. p. 252. Silet hanc praeципiam subsecutarum turbarum causam Hahnius, l. c. P. III. c. IV. §. 4. p. 181., hoc ipso nimium suum partium studium prodens.

(p) Annalista Saxo ad a. 1126., l. c. 681.

incautam ipso hiemali tempore mouebat in Bohemos *Lotharius*, multa hinc suorum strage reuersus (q), cuius clavis caussam cum quidam sat grauis Scriptor (r) traditioni quorundam ipsius *Principum* adscribat, probabilissime inde coniicio, varios iam Germaniae nostrae Proceres si non palam, clandestine tamen *Friderici* partibus fuisse. E Bohemia redux *Lotharius* Magdeburgum sese conferebat, ibique celebrato Paschatis festo (s), castra mouebat contra *Fridericum*, sed hocce in munitiora prouinciae suae loca sese recipiente, *Lotharius* infecto negotio redire cogebatur (t). Ad hunc annum, probe perpensis omnibus circumstantiis, referenda mihi merito videntur, quae *MONACHVS WEINGARTENSIS* (tt), turbata admodum temporum serie, de *Welphonis VI.* gestis in *Suevia* bellis memorat. Duxerat nempe *Welpho* filiam *Gotfridi*, ditissimi Comitis Calvensis & Palatini, *Itham* nomine, cum eaque omnia socii feuda & allodia acceperat. *Albertus Comes Gotfridi* fratrellis, hoc aegre ferens, bello *Welphonem* lacessebat, in auxilium vocatis *Friderico* & *Conrado Suevis* fratribus. *Conradus etiam Zaeringiae Dux*, eius tutabatur partes. Verum *Lotharius* suspectias serebat *Guelphi*, qui, expugnatis variis *Alberti* castris, hunc eo adigebat, ut graviam ipsius quaereret, cui non modo *Magnanimus Guelphus* abla-

col. 658. & *Chron. Regia Colon.* ad b. a. l. c. col. 928.

(q) *Annales Hildesb.* ad a. 1126, l. c. p. 740, *Annalista Saxo* ad e. a., l. c. col. 658, sq., *Cato Frising.*, de gesti Frid. I., l. c. 20, l. c. col. 655; conf. *Albericus Stadensis*, ad a. 1126, p. m. 250, qui diem pugnae indicat.

(r) Viz. *Anselm. Gemblac.* ad a. 1126, l. c. p. 950.

(s) *Annalista Saxo* ad b. a. l. c. col. 659.

(t) *Idem* l. modo e. & *Ann. Hildesb.* ad a. 1126, p. 740. Has hostilitates in *Alsacia* h. a. initium ceperisse, sine ullo testimonio tradit *Hahnus*, l. c. p. 184.

(tt) l. c. cap. 12, p. 787, &c. ss. conf. *Crusius*, *Annal. Steinitz*, P. II. L. VIII. e. VI. p. m. 203. vbi ait, *Itham* circa a. 1126. *Guelphi* nupsisse, labitur autem dum subiungit, *Albertum de Calve*, auxilio *Raespurg*. *Guelphonis* arcem *Wirttembergam* combusisse.

ablate restituebat, sed & nouas ditiones ei in feudum conferbat. Quae plenaria autem huius litis compositio forsan sequenti demum anno contigit. Tum Lotharius Nativitatem Domini A. 1126. Coloniae & Aquisgrani Epiphaniae festum a 1127. celebrabat, quo in posteriori loco autem grauis inter Primo Regni, quos secum habebat, oriebatur contentio, Lotharii prudentia tandem sopita (u).

§. V.

Gesta a. 1127. Lotharius unicam filiam Henrico Magnanimo uxorem dat. Frustranea Norimbergae obsidio. Conradus Rex proclamat, propterea a quibusdam Germaniae Archi- & Episcopis excommunicatus. Henrici frustranea expeditio in Sueiam.

Crescentibus in dies ortis Lotharium inter & Fridericum dissidiis, ille firmandis suis partibus omne studium impendebat. Hinc celebratis Merseburgi feriis Pentecostalibus (x), ibique in gratiam recepto Sobieslao, Bohemiae Duce (y), filiam suam unicam Gertrudem Bauariae Duci, Henrico Magnanimo, nuptum collocabat. Valde discrepant Scriptores in describendo harum nuptiarum loco, cum qui-

(u) Anselm Gemblac. ad a. 1127. p. 950, Annalista Saxo ad b. a. col. 661. & Chron. Regia Colon. ad b. a. col. 928. Cf. tamen Germanicam huius Chronicæ versionem, ap. Eccardum, l. c. T. I. col. 985.

(x) Annalista Saxo ad a. 1127, l. c. col. 661., Annal. Bojov. ad b. a. col. 1007., Chronica Bigaung. ad b. a., ap. Hoffmannum, l. c. T. IV. p. 124. b. & Pegav. ad b. a., ap. Mencken, T. III. col. 131, quae vero Sobieslauum falso Ulricum nominant. Cf. Chron. Bohemic cap. 60. ad b. a., ap. Mencken T. III. col. 1098.

b. a. p. 255. afferentes, Lotharium Pentecostali tempore Babenbergæ egisse.

(y) Annal. Bojov. ad a. 1127, l. c. col. 1007., Chronica Bigaung. ad b. a., ap. Hoffmannum, l. c. T. IV. p. 124. b. & Pegav. ad b. a., ap. Mencken, T. III. col. 131, quae vero Sobieslauum falso Ulricum nominant. Cf. Chron. Bohemic cap. 60. ad b. a., ap. Mencken T. III. col. 1098.

DE DISSIDIIS EX ELECTIONE

quidam eas *Merseburgi* (z), alii autem ad *Licun* in loco, qui *Concio Legionum* dicitur, ultraque *Augustam* situs erat (a), celebratas fuisse, pari adstruunt autoritate. Sed forsan haec primo intuitu apparens contradic̄tio hac ratione conciliari potest, adstruendo, vnum Legatorum, quos *Henricus*, teste *MONACHO WEINGARTENSI* l.c., in *Saxoniā* ad deducendam sponsam suam milerat, eam *Merseburgi*, ipso Pentecostis festo, procurator nomine despōndisse, ipsas autem nuptias in *Pentecostis Octava*, sive festo *S.S. Trinitati* dicato, quod in diem 29. Maii cadebat (b), in multa Bauariae & Sueviae Optimatum praesentia in loco *Concio Legionum* dicto fuisse peractas (c). Finitis nuptiarum soleannibus, *Henricus* nouiter ductam *Rauensburgum* comitabatur, eamque ibi relinquens (d), ad Sacerdotium suum *Norimbergam* tum temporis magno stipatus exercitu, cum *Bohemiae Duce* (e) obsidione prementem se conferebat, a quo *Saxoniae Ducatum*, anno postea 1136 ipsi traditum, ut & *Norimbergam* & *Gredingam*, in Episcopatu *Eichstettensi* sitam, a *Lotha-*

riq.

(z) *Nimirum Annalista Saxo* ad h.
a. col. 661. & *Dodechinus* ad a. e.
l.c. p. 672. a.

(a) *Monach. Weingart.* l.c. e. 21.
p. 787. & *Conrad. Vrspurg.* ad a.
1127. p. m. 211. Cf. *Gassari Annal.*
Augsburg ad a. 1130, ap. *Mencken*,
l.c. T. I. col. 1416. & *Iacob. Frid. Felleri Genealogische Hi-*
storie des Braunschweig Luneburg.
Hanses, Cap. IX. §. 2. not. (9) p.
218. *sq.*, qui de hoc loco *Concio Legionum* dicto notitiam suppe-
ditant.

(b) *Vid. Rabei Calendar. Diplom.* p.
113. coll. p. 145.

(c) *Harum nuptiarum mentionem*
porro faciunt *Chronogr. Saxo* ad

a. 1127., l.c. p. 286. *sq.*, *Chron.*
Monitis Sereni ad h. a. ap. *Mencken*, l.c. T. II. col. 170. *Cæterum Hahnus*, l.c. P. III. c. IV.
§. 7. not. 1) p. 194. similem fere
cum nostra affert coniecturam.

(d) *Vid. Monach. Weingart.* l.c. p.
786.

(e) *Vid. Otto Frising de gest.*, *Frid. I.*
L. l.c. 16., l.c. col. 652., *Chronogr.*
Saxo, ad a. 1127. p. 286, *Annal.*
Bolzv. ad h. a. col. 1007. & *Do-*
dechinus ad a. e. p. 672. a. *Vitium*
itaque aut *Scriptoris* aut *Libra-*
rii est in *Chron.* *Bohem.* paulo
ante nota (y) allegato, quod l.
ibi c. affert, *Lotharium* cum
Sobieslao ob sedisse *Bambergam*.

rio in feudum obtinebat, eique e contra auxilium aduersus Fridericum pollicebatur (f). Norimbergam tanquam haereditario iure ad se spectantem tunc temporis *Friedericus & Conradus* possidebant, ibique praesidium locauerant (g). Urbe itaque per duos continuos menses obfessa (h), ac circumiacente regione per tres menses dirissime vastata (i), & quidem per Bohemos, quos eapropter *Lotharius* dimittebat (ii), dum oppidani fortiter sese deten-

(f) Vid. *Monach. Weingart.* l.c. cap. II. p. 786, coll. Ottone Fising. de gest. Frid. I., L. I. c. 16. col. 652. & *Conr. Ursperg.* ad h. a. p. 211. Allegatus *Monachi Weingarten* locus vexatus admodum est, &, vti *Leibnitio* in subiecta notula videtur, plane corruptus. Verba sunt: *Ipsa* (sc. *Henricus*) ad Imperatorem reuersus *Ducatum Saxonie, Nurenberg, Gredingen & omnia beneficia, quae Imp. ab Episcopis & Abbatibus habuit, suscepit, ac REBELLIOREM, ID EST FRIDERICVM Ducem sororis suae marium pollicetur. Loco Nurenberg, substituendum esse Nurenberg & loco Gredingen ponendum esse *Gelingen*, conicit *Leibnitius* in nota subiecta. *Fellerus* quoque, l.c. p. 219. Ig. not. (10.), in dubium vocat, num *Lotharius* genero suo *Henrico* in feudum concesserit *Norimbergam*, eo quod scil. haec ciuitas haut in ipsius potestate fuerit. At mea ex sententia vox *Nurenberg* critica manu haut indiget, poterat enim *Lotharius* hanc urbem, *Bauarico* *Ducatu* confinem, maximineque opportunam,*

Henrico post eius expugnationem tradendam promisisti, ipsum que cum ea interim infundasse, pari ratione ac cum *Ducatu Saxonico*, quem tamen denum a. 1136. obtinuit *Henricus* noster. Quod autem verba: *REBELLIOREM ID EST FRIDERICUM Ducem - pollicetur, attinet, facili minimeque coacta emendatione legendum puto: REBELLIONEM IN FRIDERICUM DUCEM - pollicetur, h. e. Henricum pollicitum esse *Lothario* se pariter bellum gesturum esse contra *Fridericum*.] *Rebellare* enim apud medi*ae* Scriptores idem erat ac *bellare*, & *rebelatio* ab eis sumebatur pro *bello*, *reflexionis*, vt patet ex *Du Fresne Glossario* medi*ae* aeni*u*, hac voce.*

(g) Vid. *Otto Fising.* de gest. Frid. I., L. I. c. 16 col. 652.

(h) Vid. *Dodechinus* ad a. 1127., l. c. p. 672. a.

(i) Vid. *Annal. Bojov.* ad a. 1127., l. c. col. 1007. & *Chron. Pegavi.* ad h. a. col. 131.

(ii) Vid. *Autores nota anteced.* (i) citatos, add. *Otto Fising.* de gestis Frid. I., L. I. c. 16. col. 652.

derent, *Conradus* insuper & *Fridericus* cum valido exercitu vrbi suppetias laturi appropinquarent (k), *Lotharius*, soluta obsidione, inglorius discedebat (l), atque *Bambergam* transiens *Heribolin* se conferebat, quem *Conradus* & *Fridericus* insequentes, manus cum eius exercitu confabant, eoque profligato ad moenia vsque vrbis *Heribolitanae* procedebant (m). Tum *Conradus* & *Fridericus*, fugato *Lothario*, *Rhenum* transibant, *Spiraeque* praefidia collocabant (mm), electo ciuitatis Episcopo *Sigefrido* (n). Hac quali victoria & prospero rerum successu elati, *Conradus* impositum sibi a Fratre Regis nomen publice assuebat (nn) & quidem d. 18. Dec. huius a. 1127. (o). Quamprimum autem *Lotharius*, *Heriboli* adhuc latitans, ibique Natale Domini celebrans (p), hac de re certior siebat, anathematis fulmen per *Albertum Moguntinum*, *Conradum Salisburgensem* & *Norbertum Magdaburgensem* Archiepiscopos, eorumque Suffraganeos, in *Conradum* eiusque Fratrem euibrandum curabat (q). In huius denique anni finem & quidem ante sumtum a *Conrado* regium nomen referenda mihi videtur frustranea *Henrici Magnani*

(k) Vid. *Oto Frising.* l. modo c., cap. 17. col. 653, *Chronica Bofov.* ad a. 1127. col. 1007. & *Bigaug.* ad b. a. l. c. p. 124. b.

(l) *Annales Hildesh.* ad a. 1127. p. 740., *Annalista Saxo*, ad b. a. col. 661. & *Dodechinus* ad a. e. p. 672. a. Errat itaque *Chron. Luneburg.* (ad b. a.) ap. *Eccardum* l. c. T. I. col. 1373., tradens, *Noribergam* tum temporis fuisse expugnatam.

(m) *Oto Frising.* de gestis Frid. l. L. I. c. 17. col. 653.

(mm) *Oto Frising.* de gestis Frid. l. L. I. c. 17. col. 653.

(n) *Annalista Saxo* ad a. 1128. col. 662. & *Chron. Reg. Colon.* ad b. a. col. 928.

(nn) *Oto Frising.*, *Chron. L.VI.* c. 17. p. 148., *Annal. Bofov.*, ad b. a. col. 1007. & *Chron. Bigaug.* ad b. a. p. 124. b.

(o) *Chronogr. Saxo*, ad a. 1127. p. 287.

(p) *Annalista Saxo* ad a. 1128. col. 662., *Chron. Regia Colon.* ad b. a. l. c. col. 928. & *Annal. Bofov.* ad a. e. col. 1007.

(q) Vid. *Autores nota* (p) cit. Cf. *Chronographus Saxo* ad a. 1127. p. 187. & ad a. 1134. p. 291.

nimi in Sueviam expeditio , cuius OTTO FRISINGENSIS (qq) meminit , quamuis eam demum,turbato narrationis chronologicae ordine, post primam Spirae obsidionem referat. Sueviam namque cum haut paruo exercitu intrauerat Henricus,iamque fluuium Werrenzam, hodie Wernitz dictum, traiecerat, cum de aduentu Friderici & Conradi certior redditus, fugam arripere,inque Bauariam remeare, consultius duceret , quam manus cum fratribus Suevis conferere.

§. VI.

Conradi afflclarum in Germania inuestigatio.

Conradum a fratre ac quibusdam aliis Regem creatum fuisse, tradit OTTO FRISINGENSIS (r). Iuuat ergo inuestigare, quinam fuerint hi *quidam alii*, quos CHRONOGRAPHVS SAXO (s) *Principes & ALBERTVS STADEN-SIS* (t) *Francigenas* appellat. Si suppeterent Diplomata a *Conrado*, durante sua rebellione , data, ex iis comode inuestigari posset, quinam a partibus eius steterint. Haut equidem me fugit, HEDAM (u) producere CONRADI III. Rom. Regis Confirmationem Comitatuum de Ooster-gouwe & Westergouwe pro Andrea Episc. Traiectino , Dat. Indict. I. A. D. 1128. REGNI IPSIVS ANNO I, & apud LVNIGIVM (x) extare CONRADI II. Rom. Regis Sententiam,qua mediante Ecclesiae Treuirenſi abbatiam S. Maximini adjudicat ac restituit , vbi : Actum Regii Argentinae A. DOM. 1134. Ind. II. regn. Conr. Rom. R. secundo, ANNO REGIMINIS EIVS II., quas eapropter etiam Consul-

tiss.

(qq) De gestis Frider. I., L. I. c. 18. col. 693.

(r) Chron. L. VII. c. 17. p. 148.

(s) ad a. 1127. p. 287.

(t) ad a. 1126. p. m. 156.

(u) In His Episcopor. Vlraiett. cunia notis Arn. Buckelii edita, p. 157. sq.

(x) In des spicilegii Ecclesiast. 1. Theils Fortsezung. , p. 209. sq.

C

tiss. GEORGISCH (y) his annis adscripsit. Verum facilitatione pater, harum priorem anno 1138., posteriorem autem a. 1139. adscribendas esse; siquidem in hos annos conveniunt Indictionis aequae ac Regni Conradini anni, adhaec *Conradus* in vtraque *Lotharii* tanquam *praedeceſſoris* sui mentionem facit, quin imo in posteriori ad *Lotharii* expeditionem Apulicam, quae deum a. 1137. contigit, provocat, denique & plures subscriptorum testium minime quadrant in annos 1128. & 1134. Nec plus folati capi potest ex Diplomatibus (z), quae a. 1133. & 1134. regnante *Conrado* data dicuntur, cum & horum subnotatio facile describentis incuria vel infictia vitiari potuit. Hinc ex solis huius aeuī Scriptoribus eruendi, & nonnunquam probabili conjectura assequendi sunt *Conradi* asseclae. Inter Principes Germaniae Ecclesiasticos a partibus *Conradi* stetisse *Meginberum*, Treuriensem Archi-Episcopum, eumque ea propter Romanum esse profectum, ex ANNALISTA SAXONE (a) colligi posset; verum e GESTIS TREVERORVM (b) & GOLSCHERO (c) patet, *Meginberum* longe ob alias cauſas Romam iuiffse, atque a *Conrado*, tunc in Italia degente, in via interceptum & carcereri emancipatum fuiffe. Clarius hoc patet de *Friderico*, Colon. Archipraefule, quippe quem inde ab a. 1127. per duos annos iniicitias in *Lotharium* exercuisse, Scriptores disertis testantur verbis (d). Ottōnem, Episcopum Bambergensem, clam

(y) In *Regestis Chronologico-Diplomatico*, ad a. 1128. n. 9. p. 531. & ad a. 1134. n. 16. p. 547.

(z) Spectant huic Diploma Burchardi Cameracensis Ep., in I. F. Foppens *Historia Episcopatus Silvaducentis*, p. 193. coll. p. 195. & *Priviliegium Stephani Metensis Ep.*, in Aug. Calmet, *Histoire de*

Lorraine, T. II., dans les Preuves col. CCCI. sq.

(a) ad a. 1130. l. c. col. 663.

(b) Cap. 75. & 76. in Leibnitii *Acessionis*, T. I. p. 122. sq.

(c) In *Gestis Archi Ep. Trenir.*, ap. Ecardum, l. c. T. II. col. 2198. sq.

(d) *Anualis Saxo*, ad a. 1129. col. 662. & *Chron. Reg. Colon.*, ad b. a. col. 928.

clam Conrado fauisse, non immerito coniicio ex intermissa ab eo Conradi excommunicatione (e) & absentia a curiis Lotharii (f). Pari probabilitatis gradu inter Conradi assertas referre possumus Gebhardum Heripolensem (g), Brunonem Argentinum (h), Hermannum Augustanum (i), Bertholdum & postea Henricum Basileenses (k) & Henricum Ratisbonensem (l) Episcopos De Vdalrico, Constantiensi Praefule, MANLIVS (m) affirmat, eum Constantiam ab Henrico Magnanimo a. 1128. obfessam fortiter cum ciubibus defendisse, quo in asserto autem MANLIT autoritas nimis levis misere videtur. E Principibus Secularibus Conradi partes maxime

(e) Vid. Alberti Moguntini Epistola ad OttoneM, Bamb. Ep., in Vdalrici Babenb. Codice Epistol. n. 337, ap. Eccardum l. c. T. II. col. 350.

(f) Vid. modo allegatus Vdalrici Babenb. Codex, n. 347. & 348. l. c. col. 357.

(g) Hunc a. 1127. Lotharium sede sua eiciffi, testantur Annal. Boz. ad a. 1128., l. c. col. 1007. & Chron. Pegav. ad h. a. col. 131.

(h) Cf. Dodechinus, ad a. 1129. l. c. p. 672. b. vbi narrat, Brunonem interuenit Reginae & Episcoporum quadriennio expullum gratiam iterum Lotharii iniisse. Strenue tum a partibus Lotharii stetit, vt patet ex duabus eius Epistolis, quarum una ad Reginam Richenzam, altera ad Lotharium extant in Vdalrici Babenb. Cod. Epist. n. 335. & 336, l. c. col. 361 - 363. At a. 1131. sede sua iterum pulsus fuit, teste Dodechino, l. c. ad a. 1131. p. 673.

a. Cf. huius Brunonis exulis Epist. ad Ecclesiam suam Argentinum, circa a. 1131. datam, in Bernh. Pezii Codice Diplomatico-Historico-Epistolari P. I. n. XCII. f. Thesauri Anecdotor. T. VI. col. 311. sq.

(i) Cf. huius lamentabilis Epistola de exēdio Augustae ad Ottonem Bamb. Ep., in Vdalrici Babenb. Cod. Epist. n. 359. l. c. col. 364 - 366.

(k) Priorem in electione Lotharii a partibus Friderici stetisse, patet ex Narrat. de Elect. Loth. c. i. ap. Pezium, l. c. T. I. col. 570. Posteriori a Pontifice a. 1133. depositum fuisse, testantur Annalia Saxo ad a. 1133. col. 666. & Chronogr. Saxo ad h. a. p. 290.

(l) Cf. Monachus Weingart. l. c. p. 787. De quo Henrico Ratisbon. infra, nimurum §. XI. adhuc non nulla erunt dicenda.

(m) In Chron. Episc. Constant., ap. Pistorium, l. c. T. III. p. 744.

xime tutatus est *Fridericus* frater, Dux Sueviae. Nec *Bavariae* Proceres, quos inter *Otto*, *Comes de Wolfrathenhausen*, diserte nominatur, ab eo alienos fuisse, ex eorum dirissimo bello cum ipsorum Duce *Henrico* gesto (n) colligi potest. In hunc censum porro referendi sunt *Leopoldus IV.*, *Marchio Orientalis* (o), qui *Conradi* matrem *Agnetem* duxerat (p), *Godefridus Barbatus*, Dux *Brabantiae* (q), *Gerhardus*, *Comes Geldrensis* (r), *Adelbertus* *Marchio* (s), sub quo *Albertum Virsum*, postea sub *Friederico I.* Imp. *Saxoniae* Ducem intelligi, facile liquet. Denique & *huc spectant Conradus*, Dux *Zaeringiae* (t) & *Adelbertus* quidam Tyrannus, de quo paulo inferiorius adhuc mihi sermo erit. *LEIBNITIVS* equidem (u), *Hermannum de Winzenburg*, inter *Conradi* scatatores etiam numerat, verum Scriptorum autoritate destitutus, fidem ei tribuere merito ambigo. Inter praecipuas Germaniacaribes *Conrado* adhaesisse *Noribergam*, *Augustam*, *Ratisbonam*, *Vilmam*, *Spiram* & *Coloniam*, ex iam dictis apparet & ex adhuc dicendis melius patefiet. Maxima ergo Germaniae pars *Conrado* successu temporis & nonnunquam fauebat, sed minime in fide eius constanter per-

(n) De hoc bello loquitur *Monachus Weingart.* l. c. Cap. 12. p. 787. sq. Cf. *Conr. Virspurg.* l. c. p. m. 211, vbi verba: *Lotharius quoque Imperator eo modo (sc. Bauariae pacatione) confertatus est in imperio.*

(o) Hic enim Bauaris contra *Henricum* Ducem suppetias tulit, teste *Mon. Weingart.* l. modo c. p. 788

(p) Vid. *Koeleri Geneal. Famil. Aug. Stauffensis*, Tab. I. ex fontibus.

(q) Hunc enim a. 1129. *Lotharius* Ducatu suo priuabat, testibus

Annal. Boſev. ad a. 1129. col. 1008.

(r) Vid. *Annalista Saxo*, ad a. 1129 col. 662. & *Chron. Luneb.* ad a. 1129. ap. *Eccard.* T. I. col. 1373.

(s) Vid. *Annalista Saxo*, ad a. 1129. col. 662. *Chronogr.* *Saxo* ad a. 1129. p. 287. & ad a. 1130. p. 288. *Chronica Bigauiense* ad a. 1131. l. c. p. 124. b. & *Luneb.* *Eccardin.* ad a. 1129 col. 1373.

(t) Cf. *Monach. Weingart.* c. 12. l. c. p. 788.

(u) In *Introd. ad T. I. Scriptor. Brunsvic.* ad. n. XLIII. g. 2. b.

permanebat Horum recensitortum enim plurimi post ali-
quod rebellionis tempus gratiam *Lotharii* quaerebant,
eamque facile impetrabant, id quod de nonnullis eorum
veteres Scriptores diserte testantur. Solos vero Sueuos ad
illud fere temporis momentum, quo *Conradus* cum *Lotha-*
rio iterum in gratiam redibat, partes eius strenue tutatos es-
se, ex postea dicendis palam fiet.

§. VII.

Gesta anni 1128. Conradi excommunicatio ab Honorio II.

P. R. Frustranea Spirae obsidio.

In viam nobis redeundum est, a qua recensione *Con-*
radi asseclarum declinavimus. *Lotharius* Paschatis festum
Merseburgi celebrabat (z), in qua festiuitate Romae *Con-*
radus cum fratre *Friderico*, omnibusque suis complicibus
a Papa *Honio II.* extinctis luminibus excommunicaba-
tur (a). *Lotharius*, licet *Merseburgo*, iter faciebat versus
Aquisgranum, ibique Pentecostali tempore agens (b), cir-
ca festum S. Iohannis Baptistarum (c) expeditionem contra
Conradum mouebat, auxilium ei iterum ferente *Sobieslao*,
Bohemia Duce (d). Tum *Lotharius*, iuncto sibi *Alberto*
Moguntino (e), Spiram obsidione cingebat, eamque ab

Idibus

(z) *Annalista Saxo*, ad h. a. col. 662.
& *Chronogr. Saxo* ad h. a. p. 287.

(a) Vid. *Gesta Treverorum*, c. 70. l.
c. p. 123. *Annalista* & *Chronogr.*
Saxones, l. nota anteced. (z) c.
Otto Frising, *Chron.* L. VII. c. 17.
p. 148. & *Goifrid. Viterb.* l. c. p.
347. b. conf. *Innoc. II. Epist. ad*
Lothar. in *Vdalr. Babenb.* Cod. m.
342.12. l. c. col. 352.

(b) *Annalista Saxo* ad a. 1128. col. 662.
& *Chronogr. Saxo* ad h. a. p. 287.

(c) *Annal. Hildesh.* ad a. 1128. p.
740. & *Annalista Saxo*, l. modo c.

(d) Vid. *Chron. Bohemic.*, Cap. 60.
ad a. 1128., apud Mencken. T.
III. col. 1698.

(e) Vid. *Otto Frising.* de ges. Frid.
I, L. I. c. 17. col. 633.

22 DE DISSIDIIS EX ELECTIONE

Idibus Augusti, scilicet d. 13. Aug. usque ad Calendas Nouembris (f) oppugnabat. In obsidii auxilium Lotharius accersebat generum suum Henricum, qui, non obstante bello Bauarico, quo irretitus erat, cum DC. & amplius armatis Spiram aduolabat, in quo per Sueiam transitu Vlmae territoria, suburbia & villas eum vastasse, merito coniicio (ff). Spire aduentans castraque trans Rhenum metatus, Fridericum, qui nocte quadam in ipsius castra irruerat, hac de re praemonitus fugabat, atque ad Gruningam usque persequebatur (g). Cum autem Spirenses urbem suam fortiter defenserent, mediante Alberto Moguntino (h), factum est, ut Lotharius, acceptis de eorum fidelitate obsidibus (i), & oppugnatione vrbis cal. Nou. soluta, circa Martini festum (k) discederet (l), Natale Domini Wormatiae (m) celebraturus. Henricus in Bauariam redibat, Fridericus autem, Sueorum Dux, clade, dum Spiree suppetias ferre tentabat, accepta exasperatus, Henrici Bauari Ditiones patrimoniales in Suevia sitas, Altorfum & Rauenspurgium armata

(f) Vid. Dodechinus, ad a. 1128. l.
c. p. 672.

(ff) Vid. Monach. Weingart. c. II.
p. 787., ubi vastationem Sueiae
per Henricum A. 1129. factam de-
scribens subiungit: Ad Vimam
vertere noluit, qui eius territoria
& suburbia ac villas longe ante di-
ra vastatione desistuit.

(g) Vid. Monachus Weingart. c. II.,
l. c. p. 786. sq. & Conradus Vr-
spurg., ad b. p. m. 211.

(h) Vid. Autores nota anteced. (g)
citatios.

(i) Chronica Regia Colon. ad a. 1128.
col. 928. & Annal. Bojon, ad b. a.
col. 1007.

(k) Annales Hildesh. ad a. 1128. l.
c. p. 740. & Annalista Saxo ad b.
a. col. 662. Haec ratione hi opti-
me concordant cum Dodechinio,
asserendo scilicet, hunc de solu-
ta obsidione, illos vero de Lotha-
rii discessu loqui.

(l) De frustranea Spire obisdione
practer citatos conf. Anselm
Gembac. ad a. 1128., l. c. p. 951.,
Chronograph. Saxo ad b. a. p. 287.,
vbi vero vitiosalectione pro vo-
ce obsidetur occurrit vocabulum
possidetur, & Albericus ad b. a. p.
256.

(m) Annalista Saxo ad a. 1129., col.
662. & Dodechin. ad b. a. p. 672. b.

armata manu inuadebat & circumiacentes villas, vt & Mem-
mingam incendio deuastabat (n).

§. VIII.

*Conradi in Italiam abitus, duplex eius coronatio, eius in
Italia gesta & redditus in Germaniam.*

Conradum ipsum Spirae a Lothario fuisse obfessum, tradit equidem ANNALISTA SAXO (o), verum ex mox subiungendis falsitas huius asserti patefiet. Conradus nempe, cura rerum suarum in Germania Fratri Friderico commendata, in Italiam abire, decreuit, hoc regnum tanquam hereditarium & extinctae Henricorum familie Imperatoria, cuius ipse heres erat, quasi affixum vindicaturus. CHRONICON CREMONENSE (p) quidem & CONRADVS VRSPERGENSIS (q) hanc profecitionem Italicanam demum in A. 1129. ponunt; verum PAGIVS (r) & Cl. SAXIVS (s) optime demonstrarunt, Conradum iam anno 1128. in Italiam abiisse. Certo niimirum colligi potest ex OTTONE FRISINGENSI (t), Conradum eo anno in Italiam esse pro-

fe-

(n) Monachus Weingart. c. II. p. 787.
& Conrad. Vrperg. p. m. 212.

(o) ad a. 1128, l. c. col. 662: circa
Natiuitatem S. Iohannis Baptiste
expeditio Regis fuit contra Conra-
dum inuasorem regni OBSEDIT
QUE EVM SPIRAE.

(p) Apud Muratorium, l. c. T. VII.
col. 633.

(q) l. c. in Annis Lotharii, p. m.
213. Chunradus in Italiam fugit.
Anno domini millesimo 129. Errat
itaque cl. Saxius, l. mox c. col.
509. not. (10), tradens, Conra-
dum Vrpergensem testem esse,

Conradum a. 1128. in Italiam ab-
iisse.

(r) In Critica Baron. ad a. 1128. n.
XII. T. IV p.m. 454. b. sq.

(s) In Notis ad Landulphi Iun. His-
torian Mediolan. ad cap. 37. not.

(10) ap. Murator., l. c. T. V. p. 509.

(t) Chron. L. VII. c. 17 p. 148. sq.
Porro Conradus -- Pyrenaeum per
ingun septimi montis -- transcen-
dit: Vbi a Mediolanensibus, qui
TVNC Cumanium bellum per X.
annos -- protractum, capta ac de-
letta urbe, -- consummarunt, hono-
rifice suscipitur.

fectum, quo bellum Cumani a Mediolanensibus fuit finitum. Cum itaque Cumarum destructio mense Martio A. 1128. fuerit peracta (u), necessario inde sequitur *Conradi* expeditionem Italicam in hunc annum & quidem mensem Apriliem vel Maium incidere. *Conradum*, cum paruo exercitu (u) aduentantem, Mediolanenses magna cum pompa tanquam Regem suum naturalem, id est hereditarium suscepserunt. De quo populi affectu *Anselmus de Pusterula*, Mediolanensis Archiepiscopus, certior factus, *Conrado* coronam Regni Italici *Modoëtiae* (uu) in Ecclesia S. Michaelis festo S. Petri die, id est d. 29. Junii (x), solenni pompa imposuit, hancque coronationem postea *Mediolani* in Ecclesia S. Ambrosii repetuit (y). Hac de caussa vero *Conradus* cum sequacibus a S. Bernhardo, Parmensi Episcopo, anathematis fulmine iactus (z), *Anselmus Mediolanensis* autem in Concilio Papiensi, praesidente Iohanne Cremensi Cardinali, excommunicatus & depositus fuit (a). Italiam interea pernagabatur *Conradus*, eam, quantum ad Lombardiae Regnum pertinebat, sibi vindicaturus. In *Thufciam* usque perueniebat, sed Romanam appropinquantem *Honorius II.* a proposito suo deuoluebat (aa); hic namque a partibus Lotherii flabat, cui etiam fauebant *Romani*, cum ad suscipienda expeditionem Italicam tum temporis literis

(u) Vid. antiquissimum Chronicon, cui titulus: *Flos Florum*, excerptum a *Pagio*, l. c. n. XI. p. 454. b.

(uu) Vid. Otto *Frising*, Chron. L. VII. cap. 17. p. 149.

(x) *Landolphus Iunior in Hisp. Mediolan.* cap. 39. apud Murator. l. c. T. V. p. 511. a. *De caetero ipse* (sc. *Anselmus*, Archiepiscopus Mediol.) *coronam electo Conrado IN FESTO S. PETRI posuit.*

(y) Vid. *Landolphus*, l. modo c. p. 512. b. De duplice *Conradi* coronatione conf. etiam *Goifrid. Veterb. P. XVII.* p. 347. b. coll. versibus p. 348. a.

(z) Probat hoc *Pagius ex Coaeul* aut supparis *Anonymous vita S. Bernhardi*, l. c. ad a. 1130. N. XLIX. sq. p. 471. b. Et 472. a.

(a) Vid. *Landolphus*, l. c. c. 39. p. 512. a. & Otto *Frising*, Chron. L. VII. c. 17. p. 149.

(aa) *Landolphus*, c. 39. p. 511, b.

(b) exhortantem. Multos insuper sibi resistentes *Conradum* in Italia inuenisse, patet ex Epistola *Litifredi*, Episcopi Nouariensis, ad *Lotharium* data (c). Caeterum quo anno *Conradus* in Germaniam redierit, silent Historici. *LANDVLRHVS* ait (d): *Sed fortis manus Honorii Papae ipsum* (sc. *Conradum*) *resupinavit, atque ad Germaniam, quasi ad sua propria loca redire fecit.* Hisce ex verbis *Cl. SAXIVS* (e) colligit, *Conradum* intra tempus quod a mense Septembri a. 1129. (f), usque ad obitum *Honorii P. R.*, qui d. 14. Febr. 1130,

(b) In *Vdalrici Babenb. Cod. n. 331.*, ap. *Eccardum T. II. col. 358.*

(c) *I. modo c. n. 334. col. 361.* vbi verba: *Ideoque excellenter vestra pro certo cognoscat, quod Nouaria, Papia, Placentia, Cremona & Brixia, ciuitates Italiae, firmiter fidelitatem vestram custodiunt & aduentum vestrum unanimiter cupiunt.* ab *munde*.

(d) *I. c. c. 30. p. 511. b.*

(e) In subiuncta nota (17), pag. 511.

b. & 312. a. 17

(f) *Cl. Saxius, loco anteced. nota*

(e) cit., afferit, *Conradum die*

4. Sept. 1129. *Lucae moratum*

fuisse, ibique Diploma deditis,

in quo nonnulla Monasterio S.

Pontiani est largitus. Testem

asserti sui allegat *Franc. Marviam*

Florentinum in Hisp. Mathildis, L.

II. p. 346. Sed grauiissimum hac

in re errorem errat *Saxius.*

Quamuis enim *Florentinus* in ci-

tata *Mathildis Vita*, quam Ita-

lice, sub titulo *Memorie di Ma-*

tilda, *Luccae* 1642. 4. edidit,

L. II. p. 346; hunc *Conradum*

Marchionem Henrii Imp. nepo-

tem vocitet, qua, in re pariter labitur, eum tamen a nostro *Conrado* diuerissimum esse, ex solo titulo, quo iste in hoc Diplomate usus est, scilicet *Raven-* *narium Ducis, Thusciae Praefidis & Marchionis*, patefecit. Qua ratione enim hic titulus quadrat in nostrum *Conradum*, antecedenti anno in Regem Italiae corona-
tum? Hoc dubium equidem le-
uare, conatur *Ill. Spannagelius*, qui itidem *Conradum Marchionem* cum nostro *Conrado* confundit, sed practer rem; Vid. *Eius No-*
tzia della vera Liberta Fiorentina, *Cap. VI. §. 133. & 134. p. 369. sq.* *Integra Charia*, cuius initium modo *Florentinus* edidit, extat in *Muratori Antiquit. Ital. mediæ aëni*, *T. I. Diff. VI. col. 315.*, vbi haec subscriptio obvia est: *Hec acta sunt iuxta Lucanam ciuitatem in Burgo, qui dicitur S. Friediani - anno dominice incarnationis millesimo centesimo vigesimo nono, pridie nonas Septembribus, Indictione VIII. Datus Notarius Domini Im- peratoris, cuius presencia ista sunt acta*

1130. contigit (ff), superfuit, in Germaniam rediisse, alias enim de *Honorio* dici non posse, quod *Conradum* compulerit, illuc redire. Verum alia mihi haeret sententia. **L A N D V L P H V S**, testis hac in re optimus, quippe tam coaevis, quam praesens, annorum seriem gestis a se narratis non adscripsit, neque temporum ordinem semper accurate seruauit. Hoc obseurato superius prolata verba commode hac ratione explicari possunt, *Honorium* sua resistentia, suis anathematibus, atque prohibita *Conrado* Romam appropinquare effecisse, vt *Conradus* haut totam Italianam sibi subiugare potuerit, adeoque necesse habuerit, infecta re in Germaniam remeare. *Conradum* enim ultimis anni 1129. diebus, vel sub initium Anni 1130, adhuc in Italia fuisse, ex hoc patet: *Meginherus*, Treuirenensis Archiepiscopus, mensē Novembri, vt loquuntur **GESTA TREVERORVM**(g), *Romanū ire dispositus*, id est, hoc mensē itineri Romano se-

asta, ex iussione Domini *Conradi* Ducis Marchionis hoc scripsit. Haec subnotatio autem admodum suspectum mihi reddit hoc Diploma, nam (i) in a. 1129, non cadit Inditio VIII., sed potius VII., 2) *Lorbius* hoc anno nondum Imperator erat. Conf. *Stigoniū*, de regno Ital., sub init. T. XI. p. 259., edit. Francof. 1593. fol. & *Muraorius*, l. paulo ante e. col. 316., qui etiam *Conradū* huius Marchionis meminerunt, sed eum neutquam, vt *Florentinus Saxius* & *Spanagelius* fecerunt, cum nostro *Conrado* confundunt. Si *Florentino* fides habenda esset, *Conradum* nostrum A. 1119, *Henricus V. Marchionem* *Tusciae* constituisset, hoc anno autem *Conradus* in Germania erat, vicariam ibi Re-

gni administrationem gerens, ut supra §. I. probatum dedi. Nec *Florentiniū* assertum probat *Ptolomeus Lucensis*, ad quem tamen prouocat, cum ille quidem in suis Annal. ed. aa. 1120. & 1126. p. 58. &c. 61. sq., edit. Lugdun. 1619. 8, cuiusdam *Conradi Marchionis* *Thusciae* mentionem faciat, sed non addat, eum *Henrici V.* nepotem fuisse, quod *Florentinus* gratis contendit. Silent denique omnes, quos euoluui, Scriptores antiqui de Marchia *Thusciae* *Conrado* ab Imp. *Henrico VI.* concessa.
 (ff) Id quod ex coactis probat *Pagiū*, l. c. ad a. 1130. n. 1. T. IV. p. 146. ac
 (g) c. 76. in *Leibnitii Access. Histor.* T. I. p. 123.

se accinxit, hunc autem Meginherum in Italiam postea vel nientem, cui itineri facile duo aut tres menses impendi erant, Conradus ibi adhuc degens comprehendit, & Parmensibus pro DC. libris tradidit (h). Accedit, quod Innocentius II. P. R. in sua epistola (i), qua Lotharium ad succipendum iter Italicum invitat, hortetur, ut munitus accedat, quo & pacem statuere & HOSTES Ecclesiae & IMPERII suffragante diuina gratia VALEAT SUBIVGARE. Denique & hoc obseruandum est, OTTONEM FRISINGENSEM (k), Scriptorem aequae coaeuum, ac grauissimum huius rei testem, disertis asserere verbis: Conradum paulo ante (sc. Lotharii) in Italiam adventum, pene omnibus suis amissis, periculis ad patriam repedasse. Qualis denique Conradi in Italia fortuna fuerit, ex supra allegata Liifredi (l), Nouariensis Episcopi, epistola (ll) disci quodammodo potest. Sibi namque infenos sentiebat Conradus Pontifices Romanos, non modo Honorium II. & Innocentium II., sed & Anti Papam Anacletum II., qui & ipse Conradum nostrum fulmine

Va-

(h) Vide *Gesta Treveror.* I. modo c.,
Dodechinus ad a. 1129. l.c. p. 672. b.,
Gothfr. *Gesta Archiepiscop. Trevir.* l.c. col. 2198. sq. Add.
Broweri *Annal. Trevir.* T. II. L.
XXXI. c. 94. ad a. 1129. p. 26.

(i) In *Vdalr. Babenb.* Cod. n. 342, l.
c. col. 332.

(k) *Chron. L. VII.* c. 18. p. 149.

(l) Hie enim ab a. 1124. usque ad
16. Kal. Ianii 1151., quo obiit,
Episcopus Nouariensis erat, te-
ste Vghello in Ital. *Satira. T. IV.*
col. 704. editi noui.

(ll) l.c. col. 361., in qua haec ver-

ba occurunt: Conradus autem Mediolanensem idolum ab eis tam
men relatum, qui arrepta fuga so-
lum Parmae habent (leg. habet)
refugium, ubi tam pauper tamque
parcis stipatus viliter moratur,
quod ab uno loco ad alium vir fa-
ma eius extenditur. Caeterum
Liifredum adulatiois causa
Conradi fortunata nimis at-
enuasse, perfuasissimus sum,
siquidem nullibi inueni,
Mediolanenses Conradum reli-
quisse, quin potius eos, ad-
uentante etiam in Italiam Lotha-
rio, partes illius strenue adhuc
tutatos esse, infra probatum da-
bimus.

D 2

Vatiniano percellebat (m), vt adeo error sit. **PAGI** (mm) adstruentis, *Conradum & Anacletum* vsque ad Concilium Pisanum A. 1134. inter se concordes fuisse, nullo nimis Scriptore idoneo hoc assertum comprobante.

§. IX.

Gesta anni 1129. in Germania. Repetita Spirae obsidio §
expugnatio. Sueviae vastatio.

Redeamus cum *Conrado* in Germaniam, ibique acta exponamus. *Lotharium* Natale Domini Wormatiae A. 1128. celebrasse, supra (§. VII.) probauimus. In Festo Purificationis Mariae A. 1129. *Coloniae* morabatur (n), inde per *Duisburgum* (o) *Goslariam* ibat, ibique Paschali tempore substitebat (p), tum XVII. Cal. Junii s. die 16. *Maii* frequenter Principum Conuentum *Corbeiae* ad *Vifurgim* agebat, *Fridericum*, Coloniensem Archiepiscopum, hucusque rebellem

(m) Ut patet ex Eius Epistola ad *Lotharium*, in *Baronii Annal.* *Eccles.* T. XII. ad a. 1130. n. XX. col. 201. sq., vbi verba: *Conradum regni inuiaorem*, licet eius nomen nobis pro minimo fuerit, in *Coena Domini Laterani* in basilica *Saluatoris*, sub oculis ecclesiae, quae frequens ea die de diversis partibus mundi conuenerat, in conspectu etiam omnium terrarum suarum, solemniter excommunicauimus.

(mm) I. c. ad a. 1130. n. XLVII. p. m.
471. b.

(n) Vid. *Annalista Saxon* ad a. 1129., l. c. col. 662. & *Chronogr. Saxon*.

ad h. a. col. 928. Errat itaque *Dodechinus*, ad h. a. p. 672. b. obsecrens, *Lotharium* *Purificationis* B. M. V. festum *Altenae* egisse.

(o) *Coniectio* hoc ex *LOTHARIA*, Rom. R. *Privilégio de iure laudes effodiendi & frangendi in foresto Duisburgensi* (non autem lignandi, vt inscriptio l. mox e. fert,) ciuitati *Duisburgensi* *indulto* in *Dithmari Cod. Diplom.* n. 3. p. 2. sq., subiunctio *Teschenmacheri Annal.* Clu., vbi haec subscriptio: *Dat. VIII. Idus Mart. a. 1129. in di. VII. - Adum Duisburg.*

(p) Vid. *Annalista Saxon* ad a. 1129. col. 662. & *Chronogr. Saxon*, ad h. a. p. 287.

bellem iterum in gratiam recipiebat (q). Inde *Quedlinburgum* delatus, Sacris Pentecostibus, quae hoc anno in d. 2. Iunii eadebant (r), ibi vacabat (s). Post Pentecosten autem expeditionem mouebat in *Spirenses*, qui fidem superiori anno datam rursus fregerant (t). *Spiram* inde ab idibus Iulii s. d. 15. Iulii (u) fortiter oppugnabat, vrbum vero ciues fortius adhuc defendebant, maiores ad resistentiam excitati per Friderici Suevi secundam vxorem, Agnetem Sareapontanam (x), quae in vrbe praesens erat (y). Verum dum oppidani constantiam Lotharri nostri animaduerterent, quippe quem nec saeva hyems ab obsidione absterre poterat, celebrando scilicet festum Iesuli nati cum multis Principibus sub tentoriis, & intolerabilis intra muros hostis, fames nimirum, accederet, in Natali SS. Innocentium s. d. 28. Dec. A. 1129. Regi se se tradebant (z), libe-

(q) Vid. *Annal. Saxon.* ad h. a. col. 663, conf. *Chron. Reg. Colon.* ad b. a. col. 928.

(r) Vid. *Rabei Calendar. cit.* p. 213. coll. p. 144.

(s) Conf. *Annal. Saxon.* ad a. 1129. col. 662, *Chronogr. Saxon.* ad b. a. p. 287. & *Chron. Morit. Sereni* ad a. e., apud Mencken, l. c. T. II. col. 172.

(t) *Annales Hildesh.* ad a. 1129, l. c. p. 740. & *Annalista Saxon.* ad b. a. col. 663.

(u) Vid. *Dodechinus* ad a. 1129, l. c. p. 672. b.

(x) Hanc enim, post defunctam a. 1126. priorem coniugem Iulitham Guelficam, duixerat Fridericus. Vid. ex fontibus Cel. Koeleri *Genealogia Familiae Aug. Stauffensis*, Tab. I. n. 12. Cacte-

rum ex hac circumstantia, quod Agnes, secunda Friderici vxor, Spirae durante obsidione fuerit, patet, eam iam ante a. 1129, ad minimum hoc anno, fuisse desponsata.

(y) *Annalista Saxon.* ad a. 1130. col. 663, vbi verba: Coniux Duxis Friderici, quae ciuibus ad solarijum a Duce infra vrbum relitta fuerat &c.

(z) *Annales Hildesheim.* ad a. 1130. p. 740. & *Annalista Saxon.* ad b. a. col. 663. Dodechinus quidem ad a. 1129. p. 672. b. alt. Spiram obsecram fuisse ab idibus Iulii usque ad calendas Ianuarias; verum viatio forsitan Librarii omisitus est numerus V, ante vocem *Calendas* ponendus, & sic concordabit cum *Annal. Hildesh.* & *Annalista Saxon.*

libero abitu Friderici vxori permisso (a), & Spirensibus immunitate rebellionis concessa (b). Plures dies in pactione super ditionem effluxisse, vrbemque demum III. Non. Ian. s. d. 3. Ian. feria sexta h. e. die Veneris (c) A. 1130. (d) traditam Lothario fuisse, admodum probabile mihi videtur, qua ratione Scriptores in notis (z) & (c) allegati & inuicem discrepantes optime conciliari possunt (e). Victor Lorbarius vrbem ingrediebatur, in illaque Epiphaniam Domini celebrabat (f). Sueviam quod attinet, ei anno 1129. dura fors erat sustinenda. Henricus enim Magnanimus vastatione suarum ditionum, a Friderico Suenio superiori anno facta (g. VII.), nimium quantum exasperatus, & par pari relaturus, Sueviam cum magno exercitu intrabat, eamque, quantum ad Fridericum spectabat, incendiis crudelissime vastabat & praedabatur, a villa Congindorf sive Degendorf, quae in Danubii ripa sita est, incipiens & ultra castrum Stauffense, quod prope oppidum Goeppingam situm est, perueniens (g). Atque in hunc

annum

(a) Vid. Annalista Saxo, ad a. 1130. col. 663.

(b) Anselm. Gamblac. ad a. 1130. l. c. p. 955. & Albericus, ad b. ap. 262.

(c) Vid. Auctores nota anteced. (b) citatos.

(d) Spiram A. 1130. traditam esse, haut notato die, plura coaeuca testantur Chronicæ, v. c. Leodiensi ad b. a., apud Labbeum, l. c. T. I. p. 339., Reginum Colon. ad b. a. col. 928., Zwettlense ad a. e., apud Pezium, l. c. T. I. col. 521. & Austriacum, ap. Eundem, T. I. col. 557. Errat autem Chronographus Saxo, ad a. 1129. p. 287. differens, Spiram iam a. 1129. de ditione captam esse, siquidem is annos numeret a Nativitate

Domini, quo tempore vero Spiram nondum tradita erat. Errant quoque Annales Bojonienses, ad a. 1129. col. 1008., adfruentes, Spiritam per nouem menses continuo oppugnatam, captam esse. Nam & hi nouum annum cum festo Nativitatis Dominicæ incipiunt, nec Spiram obfictionem per IX. menses passa est.

(e) Aliam conciliationem assert Hahnus, l. c. P. III. c. IV. §. 4. p. 183. not. r) quae vero nimis coacta & temeraria mihi videtur.

(f) Annalista Saxo, ad a. 1130. l. c. col. 663.

(g) Vid. Monach. Weingart. c. II. l. c. p. 787. & Conrad. Ursberg. p. 211. Male ergo Hahnus, l. c. p. 183. f. 9.

no82

annum vulgo refertur *Vlmae euersio*, quam falso autem infra ad §. XIII. ostendam.

§. X.

Gesta a. 1130. Noriberga capt. i. Innocentius II. legitimus Papa Wirceburgi agnoscitur. Hermanni de Winzenburg captiuitas. Fridericus Henrici insidias eludit.

Haut diu Spirae morabatur *Lotharius*, siquidem iam d. 9. Febr. a. 1130. *Goslariae* degebat (h), vbi etiam Pascha celebrabat (i). Tum *Quedlinburgum* pergebat, ibique in festiuitate Pentecostali subfistebat (k). Inde *Lotharius* in Bauariam procedebat, *Ratisbonae* (l) paululum moratus, quo in auxilium eius iterum veniebat *Sobieslaus*, Boemiae Dux (m). In hac expeditione *Noriberga* ad obse-

(n. 2) hanc vaktationem *Sueviae* demum in a. 1134. ponit.

(h) Patet hoc e *LOTHARII Diplom. Ecclesiae S. Mauritii Magdeburgi*, dato super concordiam abbatiae *Asleene*, in Lunigii Spicil. Ecclesiast. I. Theilis Fortezzung, im I. Anhang n. LXXXVI. pag. 32. sq., vbi nimurum Subscriptio: *Adum Goslariae IX. Febr. Anno Incarn. Dom. MCXXX Ind. VIII. &c.*

(i) Vid. *Annalista Saxo*, ad a. 1130. col. 663. Errat itaque *Chronogr. Saxo*, ad h. a. p. 388, tradens, *Lotharium Pascha Bambergae celebraisse.*

(k) Vid. *Autores nota anteced. ciates.*

(l) Hoe apparet ex *LOTHARII Rom. R. Confirmations Donationis Otonis de Vindenstorf Coenobio Vindenstorfensi facta*, quae extat in

Hundii *Metropoli Salisb.*, T. III. p. 303., & hanc Subnotationem habet: *Acta junt haec an. Dominicanae incarnationis MCXXX. Indict. VII. IN CVRIA RATISBONAE &c.* vbi vero hotainus, vitio aut describentis, aut hypothetac, legi *Indictionis* annum VII., cum potius *Indictio VII.* in a. 1130. cadat; vid. Ccl. Koeleri *Directorium Chronologico - Diplomaticum*, subiunctum *Directorio Freheriano*, p. m. 283.

(m) Vid. *Chron. Bohem.*, Cap. 61. ad a. 1131., ap. Mencken., T. III. col. 1099. Quamuis enim *Chronicon* hanc *Sobieslai* expeditionem anno 1131. adscribat, falli tamen in eo, necesse est, cum *Lotharius* anno 1131. nequam Ratisbonae fuit, ut ex gellis h. a. patet,

DE DISSIDIIS EX ELECTIONE

quiū tandem fuit reducta (n). Aderat postea *Lotharius* Concilio XVI. Episcoporum Wurzburgi mense Octōbri h. a. congregato, in quo, p̄fēente Archiepiscopo Rauenatensi, Sedis Apostolicae Legato (o), *Innocentius II.* ab omnibus ibi congregatis legitimus agnoscetatur Papa (oo), *Anacletus* e contra, vt & *Conradus*, *Fridericus*, omnesque eorum asseclae denuo diris deuouebantur (p). Mortuo enim *Honorio II.*, in discordia fuerant electi *Gregorius* Cardinalis & *Petrus Leonis*, quorum ille se *Innocentium*, hic autem *Anacletum* vocabat (pp). Vterque suam electionem legitimam venditabat, atque ad *Lotharium* & Germaniae ordines literas dabat, quo eos suas in partes pertraheret (q); verum praeualuit, vti iam dixi, *Innocentius II.* Finito demum Concilio *Conradum*, Iuuauensem Archi-Episcopum & *Egbertum*, Monasteriem Ep., ad *Innocentium* Legatos missos fuisse, persuasissimus sum, quanuis ordinem praevertat *ALBERICVS* (qq). *Gandersheimii*, vbi *Lotharius* Natale Domini h. a. celebrabat (r), obuium habebat *Gerhardum* Cardinalem sedis Apostolicae Legatum, qui eum ad colloquium cum Pontifice *Innocentio II.* instituendum inuitabat (s). Hoc insimul tempore *Hermannus de Winzenburg*, qui *Burchardum de Lutcken-*

(n) *Annalista Saxo*, ad a. 1130. col. 603. & *Dodechin.* ad b. a. p. 673. a.
(o) *Vid. Annal. Saxo*, l. c. col. 664.
(oo) *Anselm. Gemblac.* ad a. 1130. p. 955. *Chronogr. Saxo*, ad b. a. p. 288. & *Annal. Bosor.* ad a. e. col. 1098.

(p) *Vid. Annal. Saxo*, ad b. a. col. 664.

(pp) *Hac de re conferri possunt Baroniis*, l. c. T. XII. ad a. 1130, n. II. XII. col. 194. sqq. & *Pagi-*
m. II. XII. col. 194. sqq. & *Pagi-*
m. 438. sqq.

(q) Extant eiusmodi Epistolae, v. c. *Innocentii* in *Vdalr. Babenb.* Cod., n. 341. col. 352. & n. 533. col. 360. sq. *Anacleti* vero *ibid. n. 339.* & 340. col. 351. sq. & ap. *Baroni-*
um, l. c. ad a. 1130. n. XIII. XIX. & XXII. col. 199. sqq.

(qq) ad a. 1130. p. 265. Cf. *Otto Friesing*, *Chron. L. VII. c. 18* p. 149.

(r) *Annal. Hildes.* ad a. 1131. p. 740. & *Annalista Saxo* ad b. a. col. 664.

(s) *Dodechinus*, ad a. 1131. p. 673. a.

ekenheim, Comitem Fresonum ac Lotharii amicum, interemerat, & hac de causa Regis indignationem incurrerat, se siuunque castrum Lothario tradebat. Ipse captiuus abducebatur, castrum solo aequabatur, eiusque Comitatus Ludouico, Comiti Thuringiae, adiudicabatur (t). Hoc anno nihil in Suevia actuū videtur, sileutibus saltim Scriptoribus, nisi quod quidam (u) memoret, Fridericum, Sueviae Ducem, hoc anno proelium commississe cum Gebardo, Argentinensi Episcopo, ad Gugeshemium. At ad huius anni initia dubio procul referendae sunt infidiae, quas Henricus Magnanimus Friderico Sueo sicut, dum eum scilicet, amicum simulans, ad colloquium in Monasterio Zwiefalensi invitabat, atque incaute eo venientem captiuum ducere tentabat. Verum has infidias Fridericus, consilio e vestigio capto, eludebat (x).

S. XI.

Gesta anni 1131. Concilium & Comitia Leodiensia, in quibus Lotharius cum Vxore a Papa Innocentio II. coronatur. Nova, at irrita in Fridericum suscepta expeditio, Henrici Magnanimi bellum Bauaricum.

Lotharius sub initium anni 1131. Goslariae degenerat

(t) Annales Hildeshei, ad a. 1130. & 1131. p. 740, Annalista Saxo, ad bb. aa. col. 664. Cf. Chronic. San-Petrinum Erfurt. ad a. 1131. ap. Mencken., T. III. col. 211., quod testatur, Hermannum II. Cal. Ian. i. e. d. 31. Dec. a. 1130., se in potestate Lotharii dedisse.

(u) Vid. Incerti Autoris Fragmentum historie. ad a. 1130., apud Vrftifium, l. c. T. II. p. 85.

(x) Vid. Otto Frising. de gestis Frid. I. L. I. c. 19. col. 653. (q. Alio inde tempore praedictus Dux Henricus Alemanniam ingressus, ad propriis ibi domiciliis se contulit - missis legatis ad Fridericum Ducem Sueorum &c. Iam vero Henricus a. 1130. in Epiphantae festo Altoris in Suevia erat, vt patet ex fragmentis eius WELPHONIS Donatio-

bat (y), inde tempore Quadragesimali iter faciebat *Leodium*, vbi hoc tempore & *Comitia* (z) & *Synodus* (a) agebantur. Papa namque *Innocentius II.*, Roma profugus, *Dominica tertia Quadragesimae*, quae erat *XI. Kal. Aprilis*, sive d. 22. *Martii*, *Leodium* veniebat (b), multo cum honore a *Lorbario* exceptus (c). In condicis *Leodii* Comitiis praesentes erant Principes totius Regni, Archi-Episcopi, Episcopi, Duces, Marchiones, Palatini, Comites & caeteri Nobiles (d). Concilium autem consultebat ex XXXVI. Episcopis (e). In hoc ecclesiastico pariter ac seculari

CON-

*ne cellae S. Pantal. in Buchhorn, Cenobio Weingarteni facta, & hoc ipso die Altorfii data, apud Crucifixum, l.c. P. II. L. IX. c. XIV. p. m. 330., cui Henricus inter testes subscrispsit. Cacterum *Crusius*, l. modo c. Cap. XI. p. m. 340., has infidias praeter rem ad a. 1128. referit.*

(y) *Vid. EIVS Diploma, quo Reichenbergensi Monasterio benefacit, in Heinricii Antiquit. Goslar, L. II. p. 131. vbi: Datum GOSSLARIAE VII. IDVS FEBRVARII Indict. IX. regn. Lorbario tertio Rom. Reg. anno regni eius VII.*

(z) *Annalista Saxo, ad a. 1131. col. 664. & Chron. Regia Coloni, ad b. a. col. 928.*

(a) *Otto Frising, Chron. L. VII. Cap. 18. p. 149. Innocentius - profectus apud Leodium Belgiae urbem SYNODVM EPISCOPORVM convocans &c. (E. Annal. Bojov, ad a. 1131. col. 1009. Errant autem Chronographus Saxo, ad a. 1131. p. 288. & Chron. Montis Serent ad a. e., l.c. col. 173. sq., afferentes,*

Synodum generalem habitam suis fe Leodii. Hoc enim refutatur per Anonymum, testem oculatum, de miraculis S. Godehardi. Ep. Hildesheim., excerptum a Pagio, l. c. ad a. 1131. n. II. p. m. 474. a, qui de Godehardi canonisatione Leodi frusta quaesita scribens, subiungit: Sed cum consuetudo sit Romanae Ecclesiae IN GENERALI CONCILIO Sanctoros Dei canonizare, quod tunc temporis in Remensem civitatem in festo S. Luciae indictum fuerat -- petitionem Ecclesiae nostrae distulit.

(b) *Anselm. Gemblac, ad a. 1131. p. 955., Albericus, ad b. a. p. 268. & Pagius, l. modo c. n. II. & III. p. 474. a. ex sonibus.*

(c) *Vid. Anselm. Gemblac. l. modo c. & Dodechinus, ad b. a. p. 673. a.*

(d) *Vid. Dodechinus, hoc ipso loco.*

(e) *Annal. Saxo, ad a. 1131. col. 664. & Chron. Luneburg. ab h. a. apud Eccardum, T. I. col. 1374. Annales Bojov, ad b. a. col. 1009., afflunt,*

conuentu *Innocentius* auxilium *Lotharii* implorabat, quo *Anacletum Anti-Papam Roma pellere posset* (f), quod ei etiam *Lotharius* pollicebatur (g). E contra *Lotharius* a Pontifice ablatum *Henrico V.* ius inuestiendi Episcopos per annum & baculum reposcebat (h), at intercessione *Bernhardi*, *Claraeuallenensis Abbatis*, a postulato suo desilebat (i), obtenta caeterum Terrarum Mathildinarum prouisio-ne (k). Ibi porro *Anacletus*, *Conradus*, *Fridericus*, omnesque eorum affectae denuo excommunicabantur (l) & *Lotharius* cum *Richenza* vxore *Dominica media Quadragesimae* (m), sive d. 29. *Martii*, ab *Innocentio II.* in Ecclesia S. *Lamberti Leodii* coronabatur (n). Finitis Comitiis & Sy-

nodo

runt, quinquaginta Episcopos af-fusile, *Albericus autem ad a. e. p. 269*, tringita duos Episcopos & quinquaginta tres Abbates praesentes fusile, ait.

(f) Vid. *Dodechin*, ad b. a. p. 673. a. & *Conrad Vrspurg* p. 212.

(g) *Otto Frising*, *Chron. L. VII. c. 18. p. 149.* & *Chronogr. Mauri-niar.* apud *Pagiun*, l. c. n. II. p. 474. a.

(h) *Otto Frising*, & *Cenr. Vrspurg*, II. paulo ante cc, cf. *Albericus*, ad b. a. p. 296. Errat itaque *Petrus Diaconus*, quamvis coae-vus, l. c. L. IV. c. 97. p. 522., al-ferens, *Lothovium ius Inuestitu-iae ibi a Pontifice recuperasse*, mendacis & mendacissimi hominis titulo ideo notatus a *Baronio*, l. c. ad a. 1131. n. VIII. col. 226.

(i) *Conrad. Vrspurg*. p. 212. & *Bern-harai Abbatis Vita*, S. *Bernhardi*,

excerpta a *Baronio*, l. modo c. no. VII. col. 220.

(k) Vid. *Petrus Diaconus*, l. c. L. IV. c. 97. p. 522. Alter quidem vide-tur *Baronio* l. c. at nullus dubi-to, quin *Petrus Diacono* assensum meum praebeam.

(l) *Annalista Saxo*, ad a. 1131. col. 664., *Chronogr. Saxo*, ad b. a. p. 288. & *Chronicon Montis Sereni*, ad e. a. col. 173. sq.

(m) Sic enim a *Scriptoribus hu-ius acui vocatur Dominica Laeta-re*; v. Cl. *Halausti Calendarium* meai aeui, p. m. 65.

(n) *Anselm. Gemblac.*, ad a. 1131. p. 555. & *Albericus*, ad b. a. p. 298. sq. Minime ergo fidem tribuo *Guil. ae Nangis*, in *Chron. ad a. 1130*, in *D'Achery S. cil. T. III. p. 4. a. edit. novae*, asse-rienti, *Lotharium*, deducendo *In-nocentium ad templum*, *S. Matris munia obiisse*.

nodo, *Lotharius* per *Abbatias Stabulensem* (o) & *Epternacensem* (p) diuertebat *Treuirim*, ibique Sacris Paschalibus vacabat (q). Tum noua Synodus *Moguntiae* celebrabatur, in eoque praesentibus *Lothario* & multis Germaniae Episcopis, praesidente *Matthaeo Albanensi*, Pontificio Legato, *Bruno*, Episcopus Argentinensis, dignitate sua exequebatur (r). Inde *Argentinam* pergebat *Lotharius*, ibique Pentecostali tempore agebat, expeditionem postea mouens in *Fridericum*, in qua plurima Alsatiæ castella expugnata solo aquabantur, *Fridericus* ipse autem proelium cum *Lothario* ineundum summa euitabat folicitudine (s). In Saxoniam itaque reuertebatur *Lotharius*, belloque aggrediebatur *Danos* (t), cuius fata, quippe a nostro scopo aliena, mittimus. Tandem Natiuitatem Dominicanam *Lotharius* hoc anno *Coloniae* celebrabat (u). In hunc annum porro colloco finitum ab *Henrico Magnanimo* gestum in Ba-

Vd-

(o) Vid. *EIVS Diploma Abbatiae Stabulensi concessum*, in Martene & Durandi Col. et ampliss. veter. Scriptor. & Monum. T. II. col. 90, ex quo haec verba notari merentur: *Lotharius tertius Dei gratia Romanorum Rex* - NOS cum coniuge nostra Richiza ob venerationem b. Rematii LOCVM STABVLAVS DEVOTE ADIVIMVS Eccl. Tum col. 92, haec Subscriptio subiuncta est: DATA STABVLAVS idus Aprilis ANNO ab Inc. Dni MILLESIMO CENTESIMO TRICESIMO PRIMO indictione nona.

(p) Vid. *LOTHARII Diploma Abbatiae Epternacensi* datum, in Miraci Diplom. Belgic. L. II. c. 48. Opp. T. I. p. 278 sq., in quo haec leguntur: *Lotharius tertius Dei*

gratia Rom. Rex, CVM VENISSEMV S EPTERNACVM implorandi gratia S Clementis Willibordi patrocinia Eccl. - - Datum IX. Kal. Maii anno Inc. Dni MCXXXI. In dieb. IX. - - Actum Treuiris feliciter, amen.

(q) Vid. *Annalista Saxo*, ad a. 1131. col. 664, *Chronogr. Saxo*, ad b. a. p. 288. & *Chron. Lunenburg*, l. c. col. 374.

(r) *Dodechinus*, ad a. 1131. p. 673. a.

(s) Vid. autores nota anteced. (q) citatos praeter *Chron. Luneb.*

(t) Vid. *Annalista Saxo*, ad a. 1131, col. 665.

(u) *Anselm. Gemblac.* ad a. 1131. p. 950., *Annalista Saxo*, ad b. a. col. 665., *Chronica Regia Colon.* ad a. e. col. 929., *Chronogr. Saxo*, ad b. a. p. 289. & *Albericus ad b. a.* p. 270.

varia bellum, quod superiori anno initium ceperat. Mortuo sub finem a. 1130. (x), *Conrado*, Ratisbonensi Episcopo, *Henricus*, Comes a Wolfrathshausen, non consulto *Henrico Duce*, per machinationes *Friderici a Pogen*, Aduocati Ecclesiae Ratisbonensis, Episcopus eligebat. Hoc Dux *Henricus* indigne ferens, bellum inferebat nouiter electo, a cuius partibus stabant *Fridericus*, Aduocatus Ratisbonensis, *Otto*, Comes a Wolfrathshausen, & maxima pars Nobilitatis Bavariae cum urbe *Ratisbona*, in auxilium denique etiam veniente *Leopoldo*, Marchione Orientali. Varia fortuna multisque depraedationibus ac vastationibus hoc bellum gerebatur, donec mediante *Ottone*, Bauariae Palatino, rebellis arma ponerent, sequi gratiae Ducis ac Domini sui committerent, quorum exemplum paulo post fecutus *Henricus* Episcopus, Praefectura *Hohenburgica*, prope Oenum sita, pacem ab *Henrico Duce* mercabatur, concedens eam Duci in feudum (y).

§. XII.

Gesta A. 1132. & 1133. Augustae combustio. Lotharii expeditio & coronatio Romana. Reditus in Germaniam.

Lotharius, relicta *Colonia*, sub initium Anni 1132. *Bambergam* se conferebat, ibique in festo Purificationis B. M. V. moratus (z), solennem *Curiam* sive *Comitia*, praesente *Sobieslao*, Bohemorum Duce, agebat (a). Inde iterum ter-

(x) Errat itaque Chronogr. Saxe, ad a. 1132. p. 289, mortem *Conradi* demum in hunc annum referens.

(y) Vid. Monach. *Weingart*, c. 12. p. 787. & 88. qui hoc bellum prolixie descripsit. Cf. *Hundii Metropolis Salisb.*, T. I. p. 132. n. 22.

(2) Vid. *Annalista Saxe*, ad a. 1132. col. 605, & *Chronogr. Saxe*, ad b. a. p. 289.

(a) Vid. *Chren. Bohem*, c. 61. ad a. 1132, ap. *Mencken*, T. III. c. 1700.

tertia Quadragesimae hebdomade *Coloniae* degebat, sed nihil maiestate sua dignum ibi agebat (b). Festum Paschale *Aquis* celebrabat (c), nihil de Regni statu disponens, sed onum querelas differens (d) Tum in *Fuldenſi Monasterio Sacris Quinquaginalibus* vacabat, & postea promissi sui *Innocentio* de ferendis ei suppetiis dati memor, itineri Romano fere accingebat. Assumptionem ergo B. M. V., sive d. 15. Aug. *Heripoli* celebrabat (e), & inde cum modico exercitu (f), cuius caufa inteffina Regni diffidia erant (g), quippe tantummodo ex MD. armatis confidente (h), statim post festum Assumptionis S. Mariae (i) iter Romanum aggrediebatur cum vxore *Richenza* (k), quo Italiam vindicaret, *Innocentium* in fedem Papalem restitu-

(b) *Ansb. Gemblac.*, ad a. 1132, p. 956. & *Alberic.*, ad b. a. p. 270.

(c) Vid. *Autores nota* (z) cit. Add. *LOTHARII III. Confirmatio iurium & Priuil. Ecclesiar. S. Servatii Traiect.* ad Mosam data, in *Miraci Cod. Donat. piar. cap. ss.* Opp. Eius T. I. p. 95., vbi haec subscriptio occurrit: *Actum est hoc AQUISGRANI IN PASCHALI CVRIA ab Inc. Dni MCXXXII. Indit. X regn. Lothario - III.*

(d) *Conf. Autores not.* (b) alleg.

(e) Vid. *Autores nota* (z) cit.

(f) Vid. *Bernhardi Epif. 130.*, excerpta a *Baronio*, l. c. ad a. 1133. n. I. col. 233. & *Chron. Admont.*, ad a. 1132, ap. *Pezium*, T. II. col. 185.

(g) Vid. *Otto Frising.*, *Chron. L. VII.* 6. 18. p. 149. & *Albericus*, ad a. 1132, p. 270.

(h) *Annales Bojou.*, ad a. 1132, col.

1009. & *Chron. Bigaug.*, ad b. a. p. 125. a. *Falco Beneventanus* quidem in *Chronico* ad a. 1133., apud *Murator.*, l. c. T. V. p. 125. a., de *Lotharii aduentu Romae agens*, scribit: *Audinimus, revera DVO MILLIA MILITVM secum adduxisse.* Verum facile concordat Falco cum *Annal. Bojou.* & *Chron. Bigaug.*, si horum vrbra de *Lotharii* exercitu, qualis fuit, cum Germania exiret, illius autem de copiis *Roman* ductis interpretanur. In ipsa enim Italia *Lotharius* agmen suum usque ad duo millia armatorum augere potuit.

(i) *Annales Hildesheim.*, ad a. 1132. p. 740. & *Dodechinus*, ad b. a. p. 673. b.

(k) *Annales Bojou.*, ad b. a. col. 1009. & *Chron. Reichenberg.* ad a. 1132., in *Ludewig. Script. Bambe.* T. II. col. 244.

situeret (l), ab eoque coronationem Imperialem impetraret (ll). In hoc itinere Romano *Lotharius* veniebat quoque *Augustam Vindelicorum*, eamque pacifice ingrediebatur; verum cum oppidani, *Conrado* dubio procul iusto fauentiores, tumultum excitarent, *Caesareani* arma arripebant, vim vi repellebant, multos vulnerantes, occidentes ac captivos abducentes, denique ciuitas fere tota, cui ignem subiiciebant, in cineres miserissime redigebatur (m). Dein per vallem Tridentinam in Italiam pergebat *Lotharius*, ab incolis harum, quas transibat, regionum tam ob amorem in *Conradum*, quam ob exiguum ipsius exercitum despectui habitus (n). Montana transgressus, superioris *Longobardiae* loca sibi resistentia subigebat, exceptis tamen *Mediolano* & *Verona*, quae ciuitates strenue adhuc *Conradi* partibus fauebant (o), *Norbertum* porro, Magdebur-

gen-

(l) *Chron.* Reg. Colon., ad a. 1133. col. 929. & *Annal.* Bosou, ad a. 1132. col. 1009.

(ll) *Annal.* Hildesh., ad a. 1132. p. 740. *Annalista Saxo*, ad b. a. col. 663. & *Annal.* Bosou. L. modo c.

Male autem *Lotharii* expeditio-
nem Italiam demum in a. 1133.
collocant *Chron.* Reg. Colon., ad
a. 1133. col. 929, *Chronic.* Reicher-
sberg, ad a. 1132, col. 244. & *Ro-
bertus de Monte* ad a. 1133, l. c. p.
876. Hanc primam vero expe-
ditionem *Lotharii* cum altera ab
eo suscepta confundunt *Chronica*
Salzburg. ad a. 1132., ap. Pe-
tium T. I. col. 343. & *Admonten-
se*, ad b. a. col. 185.

(m) Vid. *Annales Hildesh.* ad a. 1132.
p. 740. *Annalista Saxo*, ad b. a. col.
663. *Annales Bosou*, ad a. e. col.
1009. & *Conrad.* *Vrspurg.* p. 213.

Conf. Hermanni, *Episcopi Augusta-*
ni, lamentabilis *Epistola de exci-*
dio Augustae ad Ottone, Bam-
berg. *Episcop.*, in *Udalrici Baben-*
berg Cod. Epistol. n. 359., l. c. col.
364-366.

(n) *Otto Frising.*, *Chron.* L. VII. c.
18. p. 149. & *Albericus*, ad a. 1132.
p. 270.

(o) *Annal.* Bosou, ad a. 1132. col.
1009. *Mediolanenses* demum post
Lotharii in Germaniam redditum,
fusatu, *Bernhardi Claraeuallensis*
plenarie ad obsequium redie-
runt, vii ex fontibus compre-
bavit *Pagi*, l. c. ad a. 1134. n.
V. & VI. p. 488. b. *Conf.* Lan-
dulphi Iun. *Hist.* *Mediolan.* c. 41.
& 42., l. c. p. 513-516., collatis
tamen *Saxii* in eundem notis sub-
iectis. Minus accurate haec ob-
ser-

gensem Archiepiscopum, ob absentiam *Brunonis*, Coloniensis Archipraesulis, qui iure Archi Cancellarii munis in his partibus fungi debebat, *Archi-Cancellarium* per Italiam constituebat (p), circa festum *OO. SS. Cremae* per mensem subsistens (q), eamque cum *Cremonensibus* obsidens (r). Habito postea cum *Innocentio II.* in *Roncaliis* colloquio (rr), qui per Galliam in Italiam transfierat (s), *Modoetiam*

seruasse videtur *Hahnus*, l. c. §.
v. p. 187. not. l.)
(p) *Annalista Saxon.* ad a. 1132. col. 665. *Chronogr. Saxon.* ad h. a. p. 289. & *Chronic.* Magdeb., in *Meibomii Scriptor. ver. Germ.* T. II. p. 327. *Conf. LOTHARII Epistola ene cyclica de gestis a se Romae, in D' Achery Spicil. T. III. p. 483.* b. In hac enim Lotharius inter caeteros Principes, quos secum Romae habuit, nominat: NORBERTVM Magdeburgensem CANCELLARIVM Juu[m]. In *LOTHARII Privilegio Mantuanis* ciuib[us] concess[o], in *Murator. Antiquit. Ital. medii aeni.* T. I. Diff. XIII. col. 729. (q), haec subscriptio occurrit: Ego NORBERTVS ARCHI CANCELLARIVS recognoui. Datum anno Inc. millesimo centesimo trigesimo tertio Indictione XL. tertio Kal. Augusti . . . allum in Episcopatu Mantuano in Campo S. Leonardi. Sed hoc ipso adhuc anno Bruno Coloniensis Archi Cancellarii per Italiam munia obibat, vt patet ex *LOTHARII Privilegio Ecclesiae S. Vincentii Bergom.* concess[o], in *Vghelli Ital. Sacrae* T. IV. col. 453., ibi enim

haec subnotatio obvia est: Ego Enhardus Sub Cancellarius VICE BRVNONIS ARCHI CANCELLARIL recognoui. Datum anno Inc. Dominicae 1133. 4. Kal. O. Etobi. Indict. 10. . . . adum in Gardisa feliciter Amen. Errat itaque Albericus, ad a. 1132. p. 270., testatus, Brunonem expeditioni Italicae affuisse.

(q) Vid. *Chron. Cremon.* ad a. 1133. apud Murator. *Scriptor. Italic.* T. VII. col. 633., quamvis hoc falso referat ad a. 1133.

(r) Vid. *Sicardi. Cremon. Epise.* *Chronicon* ad a. 1132., ap. *Murator.* l. c. T. VII. col. 596.

(rr) Id quod e fontibus probat *Beronius*, ad a. 1132. n. II. col. 231.

(s) Solide hoc probavit *Pagius*, l. c. ad a. 1132. n. I. & II. p. 470. Errant itaque *Chronicon Leod.* ad a. 1132., apud Labbeum, l. c. T. I. p. 339., *Anselm. Gembl.* ad h. a. p. 956. & *Albericus*, ad a. e. p. 270., qui asserunt, *Innocentium* socium itineris Lothariani fuisse. Grauiorem errat errorem *Conradus Vrsperg.*, p. 213. tradens, *Innocentium* per septem annos in partibus Germaniae permanisse.

doctiam pergebat Lotharius, ibique Natale Domini celebrabat (t). Sequenti anno 1133. Lotharius vltius in Italia procedebat, loca munita sibi resistentia expugnabat (u), Sacris Paschalibus, quae illo anno in d. 26. Martii cedebant (x), ad S. Flavianum vacans (y). Thusciam deinde transiens, Innocentium obuium habebat ad Carcinianam in territorio Pisano (z), cum quo Romam pergens, urbem II. Kal. Maii sive d. 30. Aprilis (a) ingrediebatur (b), Innocentium in sede Papali (c) & quidem Laterani (d) collocans, ipse autem circa Monasterium S. Pauli (e) in monte Auentino castra metatus (f), per sex hebdomadas Romae

mo-

(t) Vid. Annalista Saxo, ad a. 1133. col. 665. Annales Hildesh., ad b. a. p. 741. & Chronogr. Saxo, ad a. e. p. 289. Hi duo posteriores vero vitio dubio procul Librarii provocant Medicinam.

(u) Annales Hildesh. l. modo e., Annalista Saxo, ad a. 1133. col. 666. & Chron. Reg. Colon., ad b. a. col. 929.

(x) Vid. Rabens., l. c. p. 113. coll. p. 137.

(y) Vid. Annalista Saxo, ad a. 1133. col. 666. & Chronogr. Saxo, ad b. a. p. 289.

(z) Vid. Baronius, ad a. 1133. n. I. col. 233. ex fontibus.

(a) Hunc diem indicant Annalista Saxo, ad a. 1133. col. 666. & Chron. Reg. Colon., ad b. a. col. 929. Errant vitio aut Scriptoris aut Librarii Annales Hildesh., ad b. a. p. 741., hunc urbis ingressum II. Kal. Martias adscribentes. Apud

Chronogr. Saxonem vero, ad a. e. p. 289., vitio aut Librarii, aut hypothetae pro II. Kal. Maii legitur in Kal. Maii. Caeterum Hahnus pariter, l. c. §. V. p. 185. not. e., Annales Hildesh. emendatis sed nescio, quare eorum fidem postponit Chronographo Saxonis, qui tamen iis multo recentior Scriptor est.

(b) Vid. Anselm. Gemblac., ad a. 1133. p. 956.

(c) Vid. Chron. Reg. Colon., ad a. 1133. col. 929. & Annales Bosou., ad b. a. col. 1009.

(d) Conf. hic ante omnia Lotharie Epistola encyclicam, supra not. (p) cit. p. 485. b. Add. Anselm. Gemblac., ad a. 1133. p. 956., Robert. de Monte, ad b. a. p. 876. & Albericus, ad a. e. p. 271.

(e) Falco Benenitanus, l. c. p. 115. a.

(f) Vid. Lotharri Epist. encycl., l. c. p. 485. b.

E

morabatur, ibique Festum Pentecostale celebrabat, in quo ad Ecclesiam S. Sabinae consecratam, coronatus procedebat (g). Tandem ex consilio & voluntate Principum suorum (h), mediante Norberto Magdeburgensi (i), cum uxore Richenza (k) II. Non. Iunii sive d. 4. Iunii (l), quae dies Dominica (m), & quidem tertia post aduentum Spiritus S. erat (n), a Papa Innocentio II. in Ecclesia S. Iohannis Lateranensi (o), quae & S. Salvatoris (p) Constantiniiana (q), aut Basilica Constantiniiana (r) dicitur, corona imposita consecrabatur (s), eo quod Anti-Papa Anacletus Templum S. Petri

- (g) Annalista Saxo, ad h. a. col. 666.
& Chronogr. Saxo, ad a. e. p. 289.
(h) Vid. Autores nota anteced. cit.
(i) Vid. Iudicium, add. Chron. Mont. Sereni, ad a. 1133. col. 174.
(k) Vid. Scriptores nota anteced.
allegati & quidem Chronogr. Saxo p. 290. Conf. Incerti Autoris Chronicon, quamvis falso ad a. 1132, in Canisii Lett. antiqu. T. III. P. II. p. 239. edit. nouae, Chron. Reichenberg., ad h. a. col. 244. & Albert. Staderfis, ad a. 1133. p. 156. b.
(l) Vid. Chron. Reg. Colon., ad a. 1133. col. 929., Chron. Montis Ser. ad a. e. col. 174. & Chron. Luneb. Eccardini., ad h. a. col. 1374.
(m) Annales Hildesb., ad h. a. p. 741.
(n) Annalista & Chronogr. Saxones, II. modo cc.
(o) Vid. praeter Autores in notis
(k) -- (n) citatos Anselm. Gemblac., ad a. 1133. p. 956., Petrus Diacon., L. IV. c. 97. p. 522., Otto Friesing., Chron. L. VII. c. 18. p. 749., Gotfrid. Viterb., l. c. P. XVII. p. 348. a., Chronicon Austriae, ad a. 1133., ap. Pezium, T. I. col. 557., Annal. Bosau., ad h. a. col. 1009., Dodechinus, ad a. e. p. 673. b. & Roberius de Monte, ad h. a. p. 870.
(p) Gotfrid. Viterb. l. modo c., vbi
verba: Innocentius - - Regem Lotharium in Lateranensi palacio APVD S. SALVATOREM MORAVIT. Non enim poterat apud S. Petrum MORARI &c. Corrupta lectio hic occurrit, nam pro vocibus: morauit, moravi, legendum est: coronauit, corona*r*i.
(q) Sic eam appellant Otto Friesing., l. modo c. & Albericus ad a. 1133. p. 271.
(r) Sic eam vocant Chronograph. Saxo, l. c. p. 290. & Chron. Admontense ad a. 1132., l. c. col. 185. omnes vero hos significatus Ecclesiae Lateranensis conuenire, patet ex Iac. Cobelli Notitia Cardinalatus, Romae 1653. fol., cap. 58. p. 312. sqq. & Roffiorum Descrizione di Roma moderna, p. 582. sqq.

(s) Nescio itaque, quid sibi volunt

Incep-

Petri Vaticani, vbi Imperialis coronatio de iure fieri solebat, armata occupauerat manu, quem pius Imperator armis inde pellere religioni ducebat (t). Caeterum non possum non, quin *HAHNII* sententiam & meam faciam, qua scilicet afferuit, fidem non mereri, quae communiter de ignominiosa *Lotharii* Romana coronatione traduntur (u), cuiusrationes hue transcribere minus necessarium puto, cum *HAHNII* *Liber citatus* in omnium versetur manibus. Hoc unicum moneo, quod ab *HAHNIO* praetermissum fuit, notos illos versiculos:

Rex venit ante fores. Iurans prius urbis honores.
Post homo fit Papae. Recipit quo dante coronam.

minime probare, *Lotharium* factum fuisse hominem Ligium Pontificis ratione dignitatis Imperialis. Quod reliqua *Lotharii* peracta Romae negotia attinet, in feudum a Pontifice accipiebat iam *Leodii* promissas Terras *Mathildinas* (x), & hac ratione in modo excerptis versiculis homo Papae dicitur. *Anacletum* porro Pontificem, cum eum ad obsequium reducere haut posset, per Principes, quos secum habebat, damnandum curabat (y) *Lotharius Imp.* Tum quod Romanos haut plenarie a dissidiis reuocare poterat, redditum in Germaniam parabat (z). Sub initium ergo

men-

Incensus Autor Chronicus, apud *Canisium*, l. supra not. (k) c. & Chron. Reichersberg, ad a. 1132., l. c. col. 244., afferentes, *Lotharium* in Ecclesia S. Bonifacii fuisse coronatum.

(t) Vid. Otto Frising, Chron. L. VII. c. 18. p. 149., Gorfrid. Viterb., l. c. p. 348. a. & Annales Bojou, ad a. 1133. col. 1009., qui posteriores plures adhuc rationes aferunt.

(u) Vid. *Hahnii*, l. c. §. V. p. 185. 399. not. 8)

(x) Hac de re extat Diploma Inuestiture, Datum Laterani VI. Id. Junii h. a., apud Baronium, l. c. ad b. a. n. III. col. 234.

(y) vid. *Lotharii Epist. Encycl.*, l. c. p. 289. b. & 290. a., ex qua similitudine, quosnam Proceres Ecclesiasticos & seculares Romae secum habuit *Lotharius*.

(z) Vid. Anselm Gamblac., ad a. 1133. p. 741. & Albericus, ad b. a. p. 272.

mensis Augusti Italiam linquebat (a), cum autem ad Clusas perueniret, transitus ibi ei negabatur per quendam Adelbertum Tyrannum (b), qui se cum decem milibus (c) ibi locauerat, verum Imperator hostes prosligabat, Adelbertum in arem suam, Lordin dictam, profugientem persequebatur, castroque expugnato captiuum secum abducebat (d). Frisingae dein Imperator hoc mensē Aug. morabatur (e), inde Heribolin pergebat, vbi Natiuitatem B. M. V. celebrans, numerosam & illustrem curiam agebat. Tandem sub finem huius A. 1133. Coloniam profectus, natale Domini ibidem celebrabat (f), vbi vero tumultus ciuium oriebatur, quo nondum plane sedato Imperator inde discedebat (g).

§. XIII.

(a) *Lobarium adhuc die 30. Iuli b.*

a. in Italia fuisse, patet ex subscriptione eius Privilegii Mantuanis concessi & supra not. (p) excepti.

(b) *Diu inuestigauit, quinam hic Adalberus Tyrannus sit, sed hucusque frustra. Apollinem itaque expecto.*

(c) *Sic scribunt Annales Bosou, ad a. 1133 col. 1010. & Chron. Pegau, ad b. a., ap. Mencken, T. III. col. 133. verum mendosum hunc locum esse, facile liquet. Qua ratione enim decem millia armororum in tam angusto loco collocari potuerunt? & qua ratione Lobarius paucis copiis stipatus eos fugare potuit? Mea itaque ex sententia, loco militibus legendum est militibus, & pro decem substituendam forsitan videntis puto.*

(d) *Vid. Annales Hildesh., ad a. 1133. p. 741. Annalista Saxo, ad b. a. col. 666. Annal. Bosou, l. modo c. & Chron. Luneb. Eccardin., ad b. a. col. 1374.*

(e) *Pater hoc ex LOTHARII Dipl., quo ecclesiam Burin a dominio Agustenfis Ecclesias liberam declarat, in Meichelbeckii Histor. Frising., T. I. P. II. n. 1274. a p. 531. ibi enim p. 532. haec subscriptio occurrit: Data anno Inc. dominicae MCXXXIII. X. Kal. Sept. Indit. XI. Actum in Frisingensi Ecclesia.*

(f) *Vid. Annalista Saxo, ad a. 1133. col. 666. & ad a. 1134. col. 667. & Chronogr. Saxo, ad bb. qaa. p. 290.*

(g) *Vid. Annalista Saxo, ad a. 1134. col. 667. & Chron. Reg. Colon. ad b. a. col. 929.*

§. XIII.

Gesta Anni 1134. Tristissima Ulmae euersio. Fridericus Lotharii gratiam querit & impetrat.

Dixi sub finem antecedentis §., *Lotharium Imp. ex Italia reducem illustria ac numeroſa Comitia Herbipoli celebrasse. Digna ſunt ANNALISTAE SAXONIS* (h) *verba, quae huc transferibantur: Imp. Lotharius transſcenſis Alpibus nativitatē S. Mariae Wirceburgh celebrauit, habuitque gloriouſum occurſum ad Curiam ſuam ex Principibus diuerſarum prouinciarum, tam Eccleſiaſtici ordinis ſublimitate, quam & ſeculari dignitate piaſuſentibus.* Patet itaque ex hoc loco, maximam Germaniae partem legitimo ſuo Imperatori debitam exhibuiſſe obedientiam, atque partes *Conradi & Friderici* rebellium defeuſiſſe. Sola ſupererat *Suevia*, in eaque fortiſſimum oppidum *Ulma*, fratribus Sueuiſ adhuc fauens. Haec ergo pariter ad obſequium reducenda erat, id quod denum hoc anno effectui fuit datum. *Lotharius Imp. ob tumultum superiori anno Coloniae ortum Aquisgranum ſeceſſerat, ibique Epiphaniam Domini hoc anno celebrabat* (i), *Sacris Patchalibus vero Halberſtadii vacabat, quo etiam venerat Magnus, Daniae Rex, iureiurando fidem faciens, ſe fuoſque ſuccelfores nonniſ Imperatoris permifſus regnum eſſe adepturos* (k). Tum *Lotharius Pentecoftali tempore Mefſburgi* (l), in

~~ſtūdiori~~

(h) ad a. 1133. col. 666.

(i) Vid. Chronogr. Saxo, ad a. 1134.

¶. 290.

(k) Annales Hildeshi, ad a. 1134. p.

741, Annal. Saxo, ad b. a. col. 667,

Chronogr. Saxo, ad b. a. p. 290.,

Chronica Halberſtadii ad a. e. apud

Leibnit., T. II. p. 135. (quod re-

cenſet, quinam Principes curiae

Imperiali interfuerint,) Bigang.,

ad b. a. p. 125. a., Luneburg. Eccardin, ad a. e. col. 1374. (q., Montis Sereni; ad a. e. col. 174., & Albernius Stadenſis, ad b. a. p. m. 159. b.)

(l) Vid. Annalista & Chronogr. Saxonis, u. modo cc. Errant autem Annal. Bojov., ad b. a. col. 1010, tradentes, *Lotharium Pentecoften Halberſtadii celebraſſe*,

festo SS. Petri & Pauli vero *Magdeburgi* degebat (m). Tandem *Lorbarius Imp.*, debilitatis iam successu temporis *Conradi & Friderici* viribus, hoc intestinum malum funditus eradicare, secum constituebat. Celebrata itaque *Herbipoli* festivitate Assumptionis *Diparae* (n), quae in d. 15. *Augusti* cadit, *Sueviam* ingrediebatur, *Vlman*, in qua fratres *Suevi* praesidia sua collocauerant, ipsique praesentes erant, expugnaturus. Verum *Henricus Magnanimus* iam ante *Sueviam* intrauerat, vrbemque obſidione cinctam atque expugnatam depraedatus erat, igneque fubieicto incenderat, Ecclesiis vero parcens. *Conradus & Fridericus* iam ante *Henrici* aduentum inde fugerant, abductis secum captiuis duodecim de praestantioribus ciuibus, quo ipſis dubio procul effent obſides fidei ab *Vlmanis* feruandae. Optimus fideque dignissimus huius casus tragicie testis est *ANNALISTA SAXO* (o), ad annum MCXXXIV. ita scribens: *Imperator* - - cum exercitu *Sueviam* intravit. *Super Fridericum Ducem & fratrem eius Conradum*, qui quoddam oppidum *Vlma* dictum, contra eum munierant & ciues ad resistendum incitauerant, sed *HENRICVS Dux Bavariae Imperatorem praeueniens OPPIDVM EXPUGNAVIT*, DEPRAEDAVIT, INCENDIAT ABSQV E ECCLESIS, DVCET FRATRE SYO INDE EVGIENTIBVS & XII. de praestantioribus captiios abducentibus. Huic grauissimo & coaequo Scriptori, aliisque aequo vetustis Scriptoribus nota (o.) citatis, me non monente, quiuis historiae solidae

ama-

(m) Vid. *Annalista & Chronogr. Sa-*
xones, ut & *Chronicon Monis Se-*
reni, II. modo ec.

(n) Vid. *Chronogr. Saxo*, ad b. a.
p. 291.

(o) I. e. col. 662. *Henrico porro Vl-*
miae expugnationem adscribunt
Chronogr. Saxo, ad a. 1134. p. 291.

& *Chron. Monis Ser.*, ad b. a. col.
174. sq. Ad annum 1134. vero
solummodo hoc *Vlmae* excidium,
ceteris circumstantiis silentio
pressis, referunt: *Annales Bosov.*
ad b. a. col. 1010. sq.; *Chronica Bi-*
gangi, ad b. a. p. 125. a.; *Pegavi-*
ense, ad a. e. col. 134. & *Lüneburg.*
Eccardini, ad b. a. col. 1375.

amator & aestimator plus fidei tribuet, quam recentiorum hominum assertis, Chronica sua fabellis plusquam anilibus nonnunquam conspurcantium. In asserendis rebus historicis Veterum Scriptorum testimonia eruenda sunt, iisque fides adhibenda est, non autem audienda, multo minus amplectenda sunt, quae Ludimagitter, Tutor, Sartor aut istiusmodi turfuris homines, in angulo quodam obscurio latitantes, yna manu calamum, altera baculum, fubulam aut forcicem tenentes & multa secula post rei gestae narrationem viuentes, fastis suis urbicis intulerunt. Maximopere falluntur, aliosque egregie fallunt, qui, neglectis dapibus, istiusmodi quisquiliis & leguminibus Lectores suos pascunt. Caeterum negari non potest, vetustam in mea patria esse traditionem, Vlmam a. 1129. per Lotharium Saxonem Imp. esse destructam. Sed quid iuuat in rebus facti traditio, cum adhuc idoneorum Scriptorum testimonia in contrarium? Non libuit laboriosam & diutinem primi huius fabulae autoris inuestigationem instituere, cum posita & probata sententiae meae veritate, vltro diffugiant nubeculae huic historiae patriae meae almae parti hucusque obsfusae. Hoc autem silentio praeterire nequeo, TRITHEMIVM (p) hoc Vlmae excidium iam in a.

1128.

(q) In Annal. Hirsaug. ad a. 1128.,
Opp. Eius T. I. p. 389., vbi scribit: Eodem anno Lotharius Rex magno suorum coadunato exercitu Vlmam Sueviae oppidum obsidione vallauit. Cum introitum petret, Vlmentes, qui partes Conradi sequerbanur, clausis portis Lothario rale dederunt responsum: Non te intrrompemus, o Princeps alienigena, quoniam hoc oppidum non Saxonibus, nec Italos, sed Suevorum Ducibus & Regibus Romanorum

(qualem re non esse constat,) patere conseruit. Quibus motus Rex Lotharius suburbana imprimis ignibus cremans subuerit. Deinde muros oppidi macbinis concutens, ad foton deiecit multisque cinium oreisis, & capris, aliquique fuga elapsi urbem obtinuit, euerit & destruxit, civesque in sua verba iurare compulit. Quot quaeerrores & fabellae in hoc Trithemii loco excerptio?

1128. reiicere, variaque hac occasione narrare, vetustioribus Scriptoribus ignota. FELIX FABRI, sedulus Historiae patriae meae Scriptor, hanc euerctionem anno MCXXXIX. adserbit (q), vnde forsan nonnullis opinio orta, viuum denarium numerum (X.) demendum esse, eo quod a. 1139, Lotharius Imp. hanc amplius in viuis erat, sicutque traditio de Ulma a. 1129. euersa orihi potuit, verum maiori probabilitatis gradu contendere possum, vitio aut Librarii aut typothetae pro anno MCXXXIV. substitutum fuisse MCXXXIX., cum numeri X. & V. facile inter se commutari possunt. Primus denique inter eos, apud quos, aliud quasi agendo, Ulmae excidium anno 1129. adscriptum inveni, est ACHILLES PIRMINIUS GASSARVS (r), quem deinceps CRVSIVS (s) aliquie insecuri sunt. Sed his missis exponamus reliqua huius anni 1134. gesta. In hac Lotharii & Henrici suscepta in Sueviam expeditione plurima regionis castella expugnabantur soloque aquabantur (t), ipsa Suevia autem dirissime vastabatur (u). Plurimi porro prouincialium Lotharium supplices adibant, gratiamque eius implorantes, delictorum veniam impetrabant, quo negotio confecto Imperator Fuldam diuertebat (x). Fridericus itaque Dux dum a plurimis se derelictum, sibi adhaerentes autem valde afflictos cerneret, ipse quoque per decem fere annos in legitimam suam dominum rebellis, gratiam eius quaerebat. Fuldam itaque & ipse proficicebatur, & Richenzam, Impe-

(q) In Historia Sueorum L. I., in Goldasti Scriptor. Suevic. p. 92, edit. primae.

(r) In Annal. Augsburg., apud Mencken, l. c. T. I. col. 1416.

(s) l. c. Pl. II. L. IX. Cap. XI. p. m. 341., quatenus hic ait, Ulmam circa a. 1129., adeoque non praecise hoc anno, captain esse.

(t) Vid. Annal. Bovor., ad a. 1134. col. 1311. & Chron. Luneb. Eccard., ad a. e. col. 1375.

(u) Annalista Saxo, ad b. a. col. 667., Chronogr. Saxo, ad a. e. p. 291., Annales Bovor. l. modo c., & Chron. Bigaung, ad b. a. p. 125. a.

(x) Vid. Annalista & Chronographus Saxones, ll. antecedenti nota cc.

peratricem nudis pedibus, more tunc temporis delictorum veniam petentibus visitato, adiens per eam gratiam Lotharii implorabat. Haec eum protinus per praesentem Legatum Pontificium ab anathemate, quo per septem continuos annos ab Ecclesiae communione separatus fuerat, absolvit curabat. Tum obtenta Lotharii gratia, iure iurando se obstrinxit, ad fidelitatem ei in posterum praestans (y), & ad gratiam Imperatoris in solenni Principum conuentu denuo expetendam (yy), de quo postero submissionis actu nonnulli Scriptores, ad sequentem annum excitandi, loquuntur, hac prima reconciliatione silentio presita, quod eapropter obseruare iuvat, ne Scriptorum testimonia sibi contradicere, praeter rem statuamus. Denique Lotharius festum Nativitatis Dominicae Aquisgrani celebrabat (z), ibique pariter in gratiam recipiebat Colonienses, qui superiori anno in eum tumultuauerant, iniurias caeterum contrahens cum Brunone, Coloniensi Archi-Episcopo (a).

§. XIV.

Gesta anni 1135. Lotharius Fridericum Bambergae, Conradum Mulhusae in gratiam recipit.

Sposonderat Fridericus, ut antecedenti §. obseruavi, se in publicis Regni Comitiis gratiam Lotharii esse imploraturum. Hoc itaque praesenti anno fiebat, illius

(y) *Annal. Saxo, ad a. 1134. col. 667. & 668., Chronogr. Saxo, ad h. a. p. 291. & Chron. Montis Sereni, ad a. e. col. 175.*

(yy) *Hanc circumstantiam solummodo Annalista & Chronogr. Saxonis, II. praecedenti nota cc., nobis seruarunt.*

(z) *Vid. Annalista Saxo, ad a. 1135. col. 668., Chron. Reg. Colon., ad h. a. col. 929. & Chronograph. Saxo, ad h. a. p. 291.*

(a) *Tresibus Annalista Saxone & Chron. Regia Colon., II. modo cc.*

DE DISSIDIIS EX ELECTIONE

striori adhuc facta etiam *Conradi* submissione, adeoque totius Germaniae post intestina decem annorum dissidia pacatione. *Lotharius* festum Purificationis B. M. V. *Quedlinburgi* celebrabat (b), tum, sicuti promiserat, *Dominica ante medianam Quadragesimam*, sive d. 10. *Martii* (c), cum validâ armatorum manu *Bambergam* veniebat (d), ibique Conuentum totius fere Regni Principum agebat (e), quo tandem etiam licet renitens prium accedebat *Fridericus* (f). Interuentu itaque *S. Bernhardi* (g) *Fridericus* ad Caesaris Victoris pedes prouolutus (h), ac delictorum veniam deuuo supplex obsecrans, in gratiam *Lotharii* recipiebatur (i), & quidem *Dominica media Quadragesima* (k), fidem dans,

- (b) Vid. *Annalista Saxo*, ad a. 1135.
col. 668. & *Chronogr. Saxo*, ad b.
a. p. 201.
- (c) *Annales equiden Hildesheim*, ad
a. 1135. p. 741. & *Annalista Saxo*,
ad b. a. col. 668., scribunt: *Do-*
minica ante medianam Quadragesi-
mam, scil. XVI. Kal. Apr. &c.; ve-
rum ex *Rabei Calendar. Dipl.* p.
213. coll. p. 133. patet, *Dominicam*
ante medianam Quadragesimam, non
in XVI. Cal. Apr. s. d. 17. *Martii*,
sed potius in d. 10. *Mart.* cadere.
XVI. Cal. Apr. autem erat *Domini-*
nica media Quadragesimae.
- (d) Vid. *Annalista Saxo*, l. modo c.
- (e) Vid. *Annal. Hildesb.* & *Annali-*
sta Saxo, ll. cc. *Conf. Otto Frising*,
Chron. L. VII. c. 19. p. 149. *Monas-*
thus Weingart. c. 12. p. 788. &
Chronogr. Saxo, ad a. 1135. p. 292.
Quam illustris Principum Con-
uentus *Bambergae* fuerit, patet
ex subscriptione Testium in *LO-*
THARII Diplomate super concam-
- bio inter *Monasterium Madilbär-*
tesdorff & *Praefectum Ratisbonae*
pro villa *Stainkirchen* & *Leuchars-*
torff, *Dato XVI. Kal. Apr. 1135.*
Aet. Bambergae, in *Hundii Me-*
trop. Salisb., T. II. p. 319.
- (f) *Annalista* & *Chronogr. Saxones*,
ll. modo cc. In posteriori vitioſa
lectione pro: *renuisset*, occurrit:
reinuisset.
- (g) Vid. *Otto Frising.* & *Monach.*
Weingart., ll. nota (e) cc.
- (h) Vid. *Annalista* & *Chronogr. Sa-*
xones, ll. cc.
- (i) *Praeter Autores hucusque ci-*
tatos, hanc *Friderici* reconciliationis
notatis tamen neque loco,
neque die, memorant, *Anjelm.*
Gembrait., ad a. 1135. p. 937. &
Chron. Reg. Coloni., ad b. a. col.
929. Locum indicat *Chron.*
Zwierlense ad b. a., ap. *Pezium*,
T. I. col. 522.
- (k) Hanc reconciliationis diem
merito statuo cum *Annal. Boson.*,
ad

dans, se cum Imperatore in Italiam profecturum, atque pacem per omnem Sueviam obseruaturum esse (l). Ibi simul Bruno, Coloniensis Archi-Episcopus, gratiam Imperatoris rursus obtinebat (ll). Sunt equidem lat graues Scriptores (m), qui asserunt, Conradum finul cum Friderico Fratre Bambergae in gratiam Caelaris fuisse receptos, verum quo minus fidei eis tribuam, vetat Lotharii ad Innocentium Epistola (n), quamvis non plane negauerim, Conrado quoque iam Bambergae pactam fortassis fuisse rebellionis immunitatem. Finitis his Comitiis, Lotharius pergebat Quedlinburgum, ibique Paschali tempore degenerat

ad h. a. col. 1011., vbiverba: Fridericus Dux Suevorum gratiam Imp. Lotharii Babenberg acquisuit ad curiam MEDIA QUADRAGESIMA habitam. Concordat fere Otto Frising., Chron. L. VII. c. 19. p. 140., scribens: Imperator - generali curiam Babenberg CIRCA MEDIAM QUADRAGESIMAM celebrans &c. Hos itaque de reconciliationis, Annales Hildesheim, vero & Annalium Saxonum, II. cc., de adventu Caesarei die loqui, mihi persuadeo. Caeterum in notando hoc celebri reconciliationis die admidum seduli fuerunt vestigi nostri Chronographi, quamuis admidum in eo determinando discrepant & a vero aberrent. Sie notant v. c. XV. Kal. Apr. s. d. 18. Mart. Chronic. Austriac. ad h. a., apud Pezium, T. I. col. 537; X. Kal. Apr. s. d. 23. Marii, Chronicum Australe ad h. a., in Freheri Scriptor. Germ. T. I. p. 444., ipsas Kalas Apr. Chronic.

Claustrum Neoburg, ad h. a., ap. Pezium, T. I. col. 444 Errant vero Chronic. Admont. ad a. 1134., ap. Eundem T. II. col. 185. & Chron. Luneb. Ecclardin., ad h. a. col. 1375., hanc reconciliationem in A. 1135. collocantes. Pagius pariter, l. c. ad a. 1135. n. XII. p. 449. a. male asserit, Conradum iam a. 1133. Lothario fuisse reconciliatum.

(l) Vid. *Annalista Saxo*, ad a. 1135. col. 668. & *Chronogr. Saxo*, ad h. a. p. 292.

(ll) Vid. *Annalista Saxo*, l. modoc.

(m) v. c. Otto Frising., L. VII. c. 19. p. 149. Monach. Weingart. c. 12. p. 788. & Conrad, Frisperg. p. 211. &c.

(n) Extat haec in *Annal. Saxon.* ad a. 1135. col. 669., equa haec verba hue faciunt: *Siquidem rammatiali, quam spiritali viroque convitus gladio, Fridericus in Babenberg. Conradus in curia proxime celebrata ad gratiam nostram venit &c.*

bat (o). Inde Magdeburgum delatus Sacris Quinquaginta libus ibi vacabat, ac Princeses primum, tum & reliquam multitudinem eo adigebat, ut pacem per X. continuos annos obseruandam iurarent (p). Venerant illuc quoque Boleslaus, Bohemorum Dux, vi & Legati Polonorum, Hungarorum, Danorum & Slavorum (q), luculentio, me iudice, indicio, quanta apud exteris Nationes autoritate Lotharius noster fuerit. Primo mensis Augusti die, siue in festo ad S. Petri Vincula, Naumburgi morabatur Lotharius (r), die vero S. Laurentio sacro, s. d. 10. Aug. (s), & in festo Assumptionis S. Mariae, siue d. 15. eiusdem mensis, domicilium suum Merseburgi instituebat, quo & praeter Bohemiae & Poloniae Duces Graecorum quoque Imperatoris & Venetorum Legati venerant, auxilium eius contra quandam Rokkerum Tyrannum imploraturi, ibi etiam Boleslaus, Poloniae Dux, in ipso die festo Assumptionis B. M. V. fide Valliticæ sele adstringebat, & Caefari in Ecclesiam seconf reniti gladium praeportabat (t). Tandem post festum S. Michaelis

(o) Vid. Annalista & Chronogr. Saxon., II. nota (l) cc.

(p) Vid. bi ipsi modo citati Scriptores. Add Annal. Hildeshei, ad h. a. p. 741, Chron. Reg. Colon., ad a. e col. 929. & Chr. Mont. Sereni, ad h. a. col. 175. Male autem Annales Bosovi, ad h. a. col. 1011., haue constitutam pacem publicam ad Comitia Bambergensia referunt.

(q) Testibus Annalista & Chronogr. Saxonibus, item Chron. Montis. Ser., II. modo cc., qui vero Bolesianum male Viricum appellant.

(r) Annalista Saxon., l. c., cuius verba: Imperator commemoratione S. Petri ad viniua NIENBURGENSIS celebravit. Chronogr. Saxon. au-

tem, l. c. p. 202, hunc locum Nienburgum intelligi, facile patet. Conf. LOTHARII Dipl. foundationis & Dotacionis Ecclesiae in Luthere, in Rechneieri Braunschweig. Lüneburgischer Chronicæ, p. II. c. 18. p. 297, vbi pag. 298. haec Subscriptio occurrit: Dat. KAL AVGUSTI, Indictione XIII. MCXXXV. IN NEVENBERG.

(s) Vid. Annalista Saxon., ad h. a. col. 608. & Chronogr. Saxon., ad a. e. p. 292.

(t) Vid. praeter Autores anteced. nota citatos, Annal. Bosovi, ad a. 1135. col. 1011, Chronica Biganzensis, ad h. a. p. 125. a. & Montis Sereni, ad a. e. col. 175.

chaelis (u) in villam regiam (uu) Mulhusam sese conferebat Imperator, ybi intercessione Coniugis Richenzae Conradum quoque pedibus suis prouolutum (x) in gratiam recipiebat (xx), quem postea ab excommunicatione absoluerebat Conradus, Magdeburgensis Archi-Episcopus (y), plenaria tamen absolutione Pontifici reseruata (z), & dubio procul dein obtenta. Conradum autem ipsum secundum in Regno & suimum Imperii Signiferum constituebat Lotharius, vt canit GOTFRIDVS VITERBIENSIS (a):

Regnat

(u) Fidem haec in re tribuo Annales Saxoni, ad b. a. col. 669. & Chronogr. Sax., ad a. e. p. 293, qui assertunt, Lotharium venisse Mulhusam demum POST FESTVM S. MICHAELIS. Nam Annales Hildesh., ad b. a. p. 741., IN FESTO, Annal. Bojov., vero ad a. e. col. 1011. & Chron. Bigang. ad b. a. p. 125. a., CIRCA FESTVM S. MICHAELIS Conradum reconciliatum fuisse Lothario, tradunt.

(uu) Sic eam appellant Annal. Bojov., l. modo e. & Chronic. Pegani, ad b. a. col. 134.

(x) Has circumstantias nobis servarunt, Annales Saxo, ad b. a. col. 669., Chron. Saxo, ad a. e. p. 293 & Chron. Montis Sereni, ad b. a. col. 741.

(xx) Vid. praeter Autores nota anteced. allegatos. Annales Hildesh., ad a. 1133. p. 741., Bojouenses, ad b. a. col. 1011. & Chron. Bigang., ad a. e. p. 125. a.

(y) Testantibus hoc Scriptoribus nota (x) citatis.

(z) Patet hoc ex paulo superius, nota (n), allegata Epistola Lo-

tharii, ex qua sequentia verba
hue pertinent: Fridericus . . . (&) Conradus . . . Ecclesiæ seru-
tum notis obligati, quos tamen
non minus tibi obligatos sub hac
caerule & conditione receperimus, VT
PLENITUDINEM ABSOLVTO-
NIS SVAE NONNISI APVD
TVAM PATERNITATEM OB-
TINEANT.

(a) Chronicæ sui p. XVII., l. c. p.
548. b. Conf. Landulphus Junior
in Hisp. Mediol. c. 42., l. c. p. 515.,
eius verba: Interem Princeps
CONRADVS altiori consilio potius
IMPERATORIS LOTHARII VE-
XILLIFER est factus. Praeter
rem Cl. Saxius in subiuncta no-
ta (z) p. 515. a., duplēcēm recon-
ciliationem Conradi cum Lothario
statuit, vnam a. 1134., alteram
vero a. 1133. faciem. Pronocans,
quod priorem attinet, ad auto-
ritatem Trithemii, qui in Annal.
Hirsaug. ad a. 1134. haec narrare
a saxo dicitur. Verum & hac
in re labitur Saxius, cum Trit-
hemius potius a. 1129. Annal.
Hirsaug., l. c. p. 390., quamvis fal-
sissime

*Regnat Lotharius Conradus amicus habetur,
SVMVVS & IMPERII SIGNIFER ipse fuit.*

*Interea iuuenis (sc. Conradus) regni vexilla tenebat
Fit prior in ducibus semper PRIMVSQUE SE-
DEBAT,
Hoc sibi Nobilitas dignaque forma dabat.*

§. XV.

Brevis dictorum recapitulatio & iudicium de his dissidiis.

Et sic tandem post intestina decem fere annorum, quae Germaniam nostram, in primis Sueviam, Franconiam, Bavariam & Terras Rhenanas, miserrime lacerauerant, dissidia firma & exoptata pax fuit reducta, sceptra ponente Conrado, quae iniuste usurpauerat, e contra Lothario cum Imperii summum Signiferum Ducumque prium constitutente. Operae quidem pretium foret, de hac obtenta a Conrado dignitate paululum disquirere, verum cum iam praescriptos mihi fines sim transgressus, hanc disquisitionem alii tempore reseruo, eius pertractandae commodam naturus occasionem in Schediasmate meo, quod de Suevis primipilaribus ad celebratum illum LAMBERTI SCHAFFNABVRGENSIS locum molior. Breuitatis studio pariter praetermissi, ea notare & confutare, quae recentiores nonnulli Scriptores vel falsa, vel fabulosa de rebus a Lothario &

Allime, post captam Spiram Conradi reconciliationem referat, scribens: Dux Conradus in eadem urbe (sc. Spirensi, tanquam tuissimo praesidio iuuentus, & ad Regem Lotharium perductus, veniam commissorum in eum humili-

ter peti & imperavit. Nihil dein amplius Trithemius de noua Conradi rebellione aut reconciliatione assert. Adhaec Trithemii, Scriptoris quippe longe recentioris, autoritas non tanta est, ut omnibus dieis suis fidem conciliare possit,

& Conrado hoc decennio gestis memoriae mandarunt, quippe vetustis Scriptoribus ignota, quos tamen in describendis his Germaniae calamitatibus vnicce sequendos esse, regulae boni Historici a me postularunt. Nihil ergo attuli meumque feci, nisi quod coaeui, saltim supparis Historici autoritati inniti poteram, eamque curam gesse, ne circumstantias ab uno tantummodo Scriptore narratas alteri tribuerim. Natae hinc tot allegationes, ex ipsa veterum Historicorum sedula lectione erutae, non vanae ostentationis, sed maioris accusationis ergo appositae, quas Benevolus Lector aequi bonique consulat. De caetero si adhuc licet, meum de hisce discordiis iudicium, ab omni partium studio longe remotissimum subiungere, hoc esto. Germania equidem nostra, saltim inde a Comitis Forchenbergibus, in quibus a. 1077. Rudolphus, Sueviae Dux, Anti-Caesar eliebat, formam regni electitii induerat, verum negari non potest, Principes nostros, vacante solio Imperiali, respxisse cum primis ad defuncti Sobolem, aut hac deficiente, ad illius proximos vel Agnatos, vel Cognatos. Hinc magnam vtique iuris speciem ad ambiendum regnum habebat Fridericus, quippe proximus Henrici V. Imp. Cognatus & heres. Excusare porro neutquam potest, quod Lotharius odio Alberti Moguntini, quod hic in fratres Sueuos conceperat, tantum apud se dederit, vt & iple horum fratum potentiam attenuare, eorumque iura bono iustoque titulo possessa infringere, omni studio allaborauerit, cum iam illo tempore praeminentiae Procerum nostrorum altas egerant radices. Nec vñquam patrum agam illarum artium, quibus Henricus Magnanimus, vir caeterum per omnia laudabilis, tam animi quam generis nobilitate insignis, vt OTTO FRISINGENSIS de gestis Frider. I., L. I.c. 19. col. 654, scribit, Fridericum circumvenire studuerat. E contra Friderici & Conradi ausus nequam ab apertae rebellionis labe liberari poterunt. Agno-

H

ve-

56 DE DISSID. EX ELECT. LOTH. SAX. IMP. ORTIS.

verant enim omnes Germaniae Principes Lotharium nostrum legitimum suum Regem ac Dominum, Fridericus insuper paulo post electionem fidem suam ei palam adfrinxerat, ideoque si ipsi legitimae contra iniustam Lotharii vim ac oppressionem querelae suppeditassent, Principes Regni adire, de minus legitima iurium suorum infractione queri, remque Procerum iudicio subiicere, non autom statim ad arma prouolare, multo minus regios honores vultpare debuissent & Fridericus & Conradus. Haut enim Principibus nostri Imperii licet, iura sua gladio vindicare aut dirimere, cum se Superiorum habeant & prima Societatis principia iubeant, ne ciues bella iniucem gerant, sed litium suarum decisionem constitutus supra se Capiti permittant. Quae cum ita sint, Diuus Lotharius non potuit non, quin hos rebelles & immorigeros Regni sui Principes armis & spiritualibus & temporalibus ad obsequium reducere, necessum habuerit. Qua in re iustam ipsius causam adiuuit euidentissimum Numinis auxilium, cum scilicet iusta Dei nemesis tot & tantis cladibus Fridericum & Conradum afficerit, hos superbos deiecerit, his contumacibus contraverit, ut tandem supplices Lotharii Victoris gratiam implorare, fuerint coacti.

T A N T V M

59742

AB 59 742

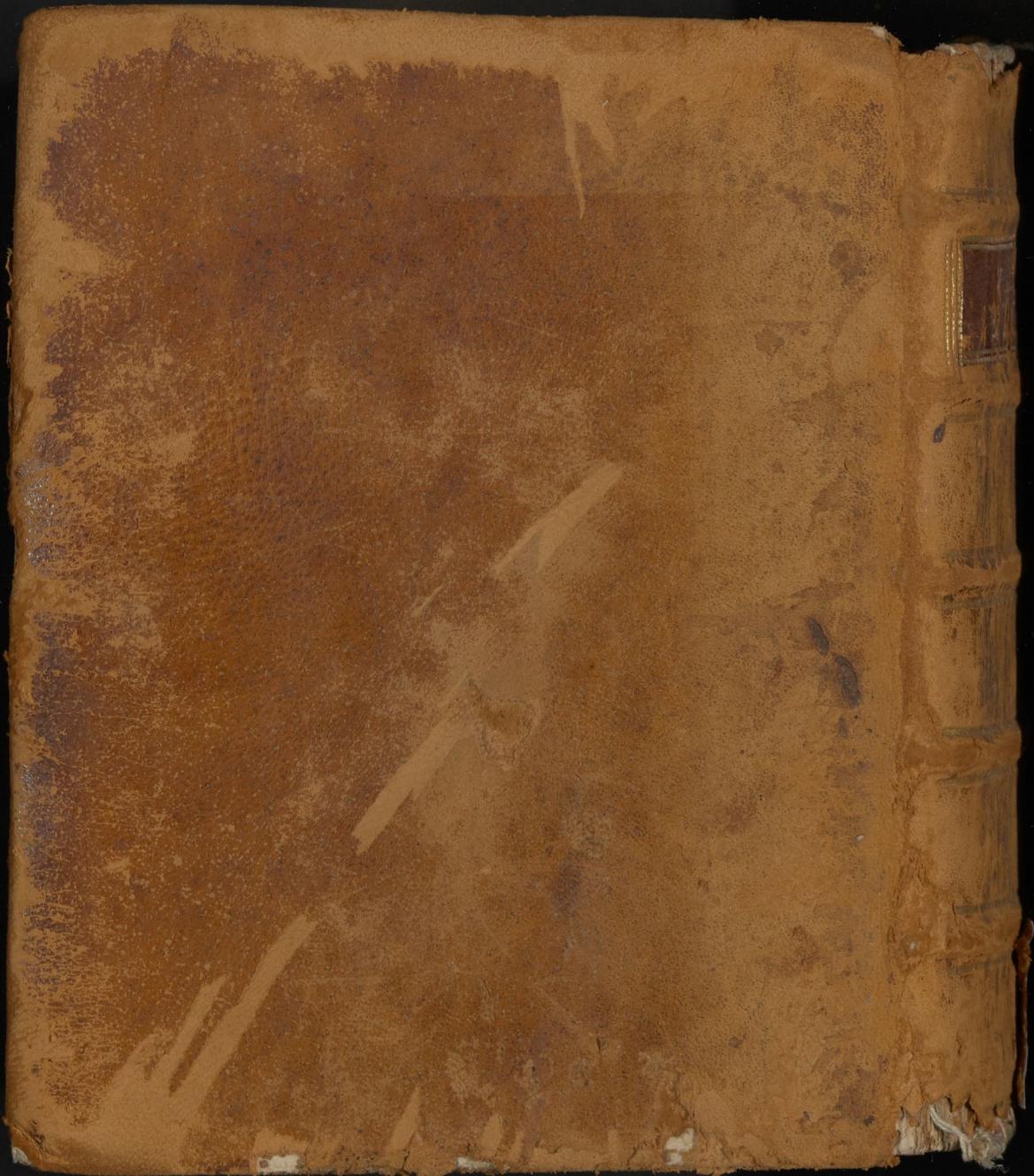
ULB Halle
002 411 903

3

SL

V3 17
vD 18
R

ASMA HISTORICVM
DE
EX ELECTIONE
RII SAXONIS IMP.

IAM TVRBANTIBVS
INDE A. C. MCXXXIII.
V L M A E
CVM MAGNANIMVM
ARIAE DVCEM
EVERSIONE
RIPTORVM ET CHARTARVM
TORITATE INNIXVM

A V T O R E

DOMINICO HAEBERLIN

VLMANO

PLISSIMAE FACVLTATIS
ICAIE IN REGIA GEORGIA
GVSTA ASSESSORE.

O T T I N G A E
LVD. SCHVLZIVM ACAD. TYPOGR.
C. cccccc XXXXV.

B.I.G.

3/Color

Black